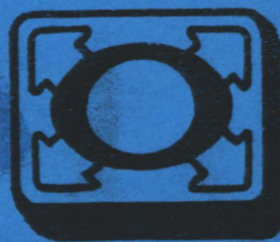

NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

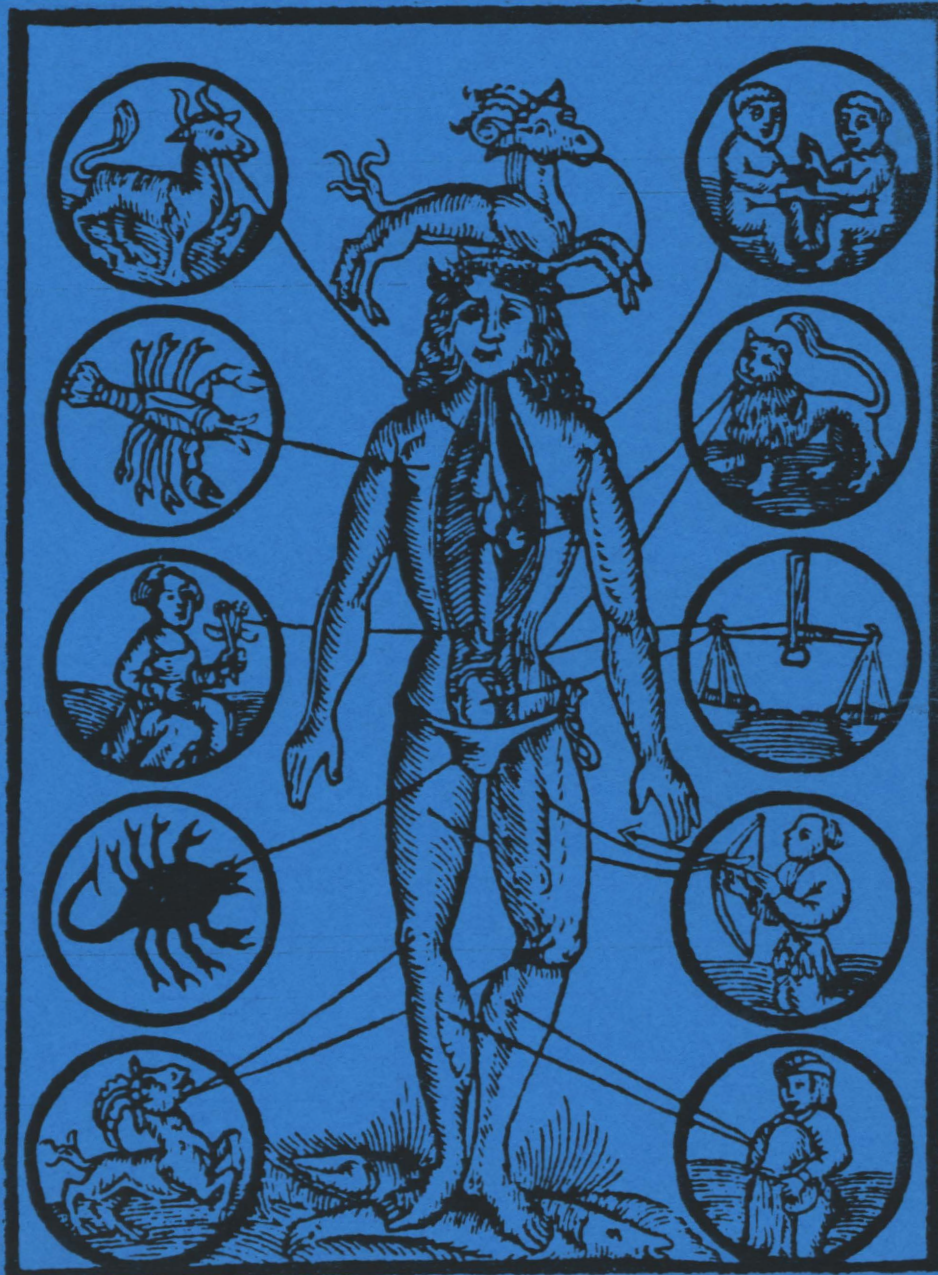
bulletin

Nr. 1-84

Hva
er astrologi ?
EN BLOFF ?

AV INNHALDET

- * HVA ER ASTROLOGI ?
- * UFO FOTO
- * SCIENTOLOGI
- * MØT EN LØSNING PÅ HESSDALSFENOMENENE ?
- * UFO-BELEIRING I USA
- * UT-AV-KRØPPEN-OPPLEVELSER , med mer

POSTADRESSE:

Postboks 2119
7001 Trondheim
Telefon: 07/84 67 82

LANDSREGION ØST:

Bernt Ankersgt. 5
Oslo 1
Telefon: 02/11 47 50

LANDSREGION SØR:

Postboks 50
4821 Froland
Telefon: 041/38 425

LANDSREGION NORD:

Postboks 990
9401 Harstad
Telefon: 082/72 332

LOKALREGION VEST:

Postboks 198
4056 Tananger
Telefon: 04/69 63 45

ANSVARLIGE REDAKTØRER:

K. Stenødegård og Jan S. Krogh

TRYKK: NIVFO's Trykkeri

INNHold:

* HVA ER ASTROLOGI ?	3
* UFO-FOTO	8
* SCIENTOLOGI	9
* MOT EN LØSNING PÅ HESSDALS- FENOMENENE ?	11
* AVSLØRENDE KRITIKKLØSHET	14
* UFO-BELEIRING I USA	15
* MAKROBIOTIKK	19
* BIORYTMER	20
* UT-AV-KROPPEN-OPPLEVELSER	22
* FARTØYET SOM LANDET I IPSWICH	28
* WOODBRIDGE-UFO ET	29
* NYHET !	31

ET KRITISK FORUM FOR PSEUDOVITENSKAP OG OFF-BEAT LITTERATUR

COPYRIGHT: Signerte artikler kan bringes
i utdrag, med kildeangivelse. Hele artikler
bare etter avtale med redaksjonen.

REDAKSJONELLE MEDARBEIDERE:

Leif Mehlum	Arve Fredriksen
Willy Johnsen	Trond A. Hammernes
Per A. Hatlen	Ken Kjeldsen

ABONNEMENT: KR. 95,— bestilles hos
NIVFO
Boks 2119
7001 Trondheim

POSTGIRO: 3 46 95 74 5 nr. pr. år.

Hva er astrologi ?

MED DENNE ARTIKKELEN INNLEDER VI VÅR BEHANDLING AV PSEUDOVITENSKAPEN ASTROLOGI.

I DEN ANLEDNING VIL VI HENLEDE OPPMERKSOMHETEN PÅ BOKEN "ASTROLOGI- EN BLØFF ?" AV LAWRENCE E. JEROME, UTGITT PÅ UNIVERSITETSFORLAGET. (NORSK - 194 SIDER.)

ALLE SIDER VED FENOMENET GJENNOMGÅS I DENNE BOKEN. FRA STEINALDERMENNESKETS KALENDERSTAVER, DEN GRESK-ROMERSKE TILLEMPNING AV DEN BABYLONSK ASTROLOGI, TIL KEPLER OG MODERNE STATISTISKE STUDIER AV "DEN GAMLE KUNST".

"UNDER RENESSANSEN FIKK ASTROLOGIEN TILBAKE DEN UNIVERSELLE DOMINANS SOM DEN HADDE HATT I ROMERRIKET. VITENSKAPEN OM STJERNENE HADDE TIL SLUTT SEIRET I DEN LANGE KAMPEN MOT TEOLØGIEN. ASTROLOGIEN ER ALDRI BLITT TILBAKEVIST FOR GODT. DET VAR UMULIG MED EN TILBAKEVISNING SÅ LENGE ARISTOTELES' GEOSENTRISKE ASTRONOMI DOMINERTE I DE MIDDELALDERSKE SKOLER. DA KOPERNIKUS' NYE ASTRONOMI KOM, VAR DET IKKE Lenger NØDVENDIG".

Theodore Otto Wedel
The Mediaeval Attitude Toward Astrology

Kanskje så tidlig som i det tiende århundre hadde astrologien begynt å trengje inn i Europa. I midten av det tolvte århundre var det allerede en astrologisk undergrunnskultus nær knyttet til alkymien og de andre magiske, okkulte "vitenskapene". Merkelig nok fikk astrologien sin første masseutbredelse i Europa på grunn av en bredt annonsert ulykkesforutsigelse som ikke slo til !

John av Toledo forutsa at de sju kjente planetene kom til å vise seg sammen i konjunksjon, i Vektens tegn, i året 1186. Da planetene virkelig viste seg sammen som forutsagt, ble folk så imponert over hans astronomiske ferdigheter at de glemte at hans astrologiske om at dette betydde stormer og jordskjelv var helt gale.

På denne måten fikk astrologien innpass i middelaldermenneskets sinn. Det ble mulig å gi periodiske forutsigelser som fikk folk til å styrte til fjelltoppene, eller lagre korn, for å møte de farsotter eller den hungersnød som var spådd. Hvis det kunne beregnes er

det ikke tvil om at de motsatte økonomiske virkninger av slike astrologiske forutsigelser i middelalderens og renessansens Europa ville stå som tause vitnesbyrd om farene ved å tro på og følge slike falske "stjerneridinger".

I renessansen trodde nesten alle, på en eller annen måte, på astrologi. Til og med de steile motstandere av astrologien var villige til å innrømme stjernene en viss generell innflytelse, selv om de nektet for at de hadde noen spesiell innflytelse, eller at denne kunne forutsis.

Astrologiens språk, forestillingsbilder og terminologi ble en viktig del av renessanseverdenen. Dagliglivets hendinger ble hyppig beskrevet ved hjelp astrologiske begreper. Europa var i renessansen en broget og urolig verden. Det var kriger og farsotter, tjveri og undertrykking. Astrologien var en havn i stormen, en enkel om enn tilfeldig veiviser i livet. Den ble en felles tilknytning og et felles språk. Således hadde den mye den samme sosiale rolle som sport og fjernsyn i dag.

Astrologien kom til renessansens Europa via araberne, som likte interrogaciones og electiones. Det er derfor ikke rart at astrologenes klienter stilte liknende spørsmål: Hvor finner jeg smykket som jeg har mistet? Når bør skipet vårt seile for å unngå stormene?

Astrologen stilte et horoskop basert på det tidspunkt da spørsmålet ble gitt og gav et svar som skulle være basert på planetenes egenskaper og stillinger. "Venus står i tvillingenes tegn, smykket ditt vil du finne bak kjøkkenskapet!" "Seil den femte i måneden, når Jupiter står i Fiskenes tegn."

Dersom vi nøye undersøker slike spørsmål og svar, vil vi finne ut at de moderne uttrykk og teknikker, som brukes til å "fortolke" horoskop, på denne tiden ble utviklet til den fine "kunst" vi i dag kjenner som astrologi.

Renessanseastrologen måtte svare på presise spørsmål og gjøre spesifikke forutsigelser for mange mennesker. Han måtte bli flink til å ordlegge svarene på en slik måte at det virket som om han fikk rett, uansett hva som hendte i virkeligheten. Han måtte lære å vurdere utsiktene og gjøre forutsigelser som hadde en rimelig sjanse til å slå til. Det er ikke rart at astrologene ofte ble sin tids ledende matematikere og statistikere!

Det var også under renessansen at astrologien delte seg i de to grener vi ennå har i dag. På den ene siden har vi de seriøse, "vitenskapelige" astrologene, slike som Sir Christopher Heydon og Roger Bacon. På den andre siden har vi de som "populariserte", sjarlatanene og almanakkmakerne.

Prototypen på den astrologiske almanakk kom først til Roma med luberos parapegma og Julius Cæsars de astris. Renessansealmanakkene begynte på kontinentet først som en slags væråndbok for året, svært lik de romerske prototypene.

På 1600-tallet var det over 100 000 almanakker i omløp. Det nærmet seg 500 000 da toppunktet ble nådd. Deretter begynte astrologiens popularitet å gå tilbake, ettersom den moderne vitenskap sto frem og snudde de magiske begreper om kosmos på hodet.

Stilt overfor vitenskapen hadde astrologien allerede begynt sin nedgang. Det var bare i Amerika at den holdt seg i noen årtier til, men uten glamour. Ved midten av det attende århundre var den vestlige verden blendet av vitenskap og teknologi. Verdens Darwin'er, Newton'er og Herschel'er dreide interessen bort fra den gamle "kunst".

Men dette skjedde ikke uten kamp. Astrologer fortsatte med å kartlegge sine klienters fremtid. De gav ut polemiske skrifter mot vitenskapens "blindhet", som hindret den i å se astrologiens "sannhet". De forsøkte også å tilpasse sin "vitenskap"

til de nye vitenskaper om kraft, energi og umåtelige astronomiske avstander. Hver ny stråle, hver ny energitype som vitenskapen oppdaget, tok astrologene som bevis for en eller annen "innflytelse."

Men de sloss med ryggen mot veggen. Vitenskapens virkelighet var mer fantastisk for mennesket i det syttende og attende århundre enn astrologiens fantasier. Renessansens yndling ble opplysningstidens utskudd, men ikke før den hadde hatt en enorm innflytelse på det vestlige samfunn. Våre begreper som skjebne og lykke ble hovedsakelig funnet og formet gjennom renessansemenneskets astrologiske forestillingsevne. Vårt språk om fremtid, suksess og uhell er støpt i astrologisk magi. Vi

har film-"stjerner", vi kan bli født under en "heldig stjerne" og vår "stjerne" kan være dalende.

Astrologien hadde, på godt og vondt, en svært stor betydning under renessansen. Hvordan skal vi så bedømme astrologien? Hadde den gunstige virkninger, eller svinger pendelen den andre veien?

I dag er astrologi mer populært enn noensinne, midt i de kompliserte og usikre forhold vi lever under i siste fjerdedel av det tjuende århundre. Men omfanget av dens innflytelse er i dag dårlig dokumentert. En fersk gallupundersøkelse viste at 32 millioner amerikanere tror på astrologi. Nesten alle avisene har daglige horoskop-spalter. Det sprøytes ut hundrevis av astrologiske bøker, magasiner og småtidskrifter.

I løpet av renessansen ble astrologien igjen del av kosmologien og ble trodd og fulgt av nesten alle.. Og nå ser det ut til at astrologien har overlevd angrepet fra moderne vitenskap. Sett ut fra moderne fornuftstenking er det forbausende at astrologiens enkle magi interesserer mennesket i det tjuende århundre. Den må ha en aller annen mystisk appell, noe som fascinerer den irrasjonelle, kanskje arketypiske side av mennesket. Eller kanskje astrologiens popularitet er tegn på en økende misnøye med vitenskap og teknologi, et opprør mot masseproduksjon og upersonligheten i de moderne monolittiske institusjoner.

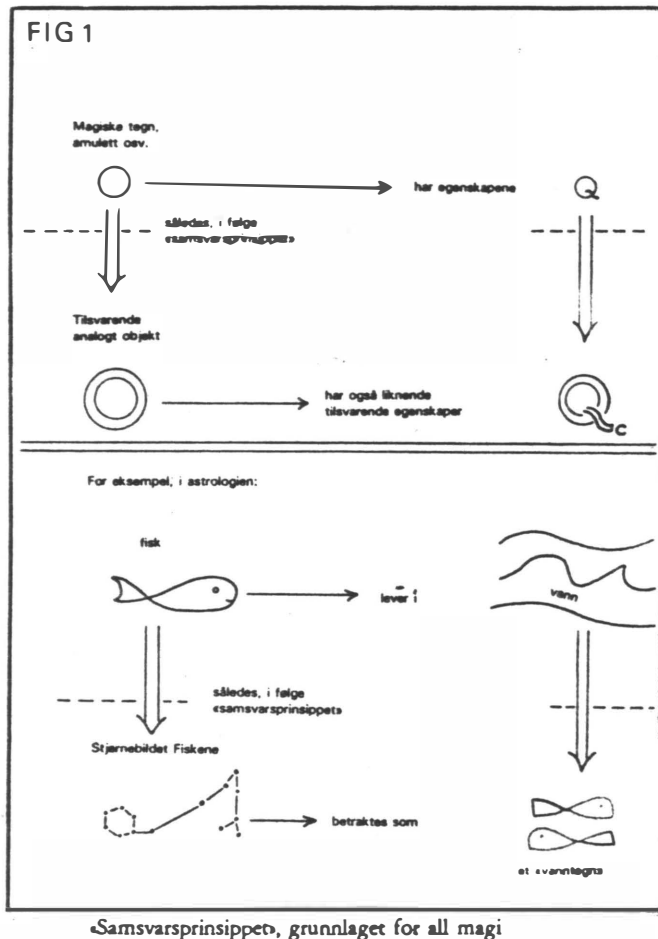
Den økende interesse for okkultisme har illevarslende sider. Legg merke til den tilsvarende økning i interessen for astrologi og okkultisme i Tyskland like før nazismens fremvekst. Er det kanskje slik at folk i dag opplever den samme desperasjon, det samme tap av trygghet som karakteriserte tyskerne etter deres nederlag i første verdenskrig?

Stjernene blir på en måte sydebukkene, lettvinde knagger som man kan henge menneskenes mentale sykdommer på. Av disse og andre grunner kan det ta lang tid før man vil oppleve astrologiens endelige tilbakegang.

ASTROLOGIENS MAGI

Ingen av de okkulte "vitenskapene" virker så vitenskapelig som astrologien. Horoskopene er basert på stjernenes og planetenes posisjoner. Omfattende utregninger er påkrevd for å oversette posisjoner i dyrekretsen og planetenes posisjoner fra stjerneetabellene til astrologens horoskop.

Alt ser så vitenskapelig ut. Astrologen skjuler sin magi bak horoskopets fasade, akkurat som tryllekunstneren avleder publikums oppmerksomhet fra det han virkelig gjør ved hjelp av utstuderte bevegelser og ritualer. Magien kommer ikke en gang inn i bildet før lenge etter at horoskopet er stilt. Det skjer når astrologen begynner å tolke kartet.

Astrologiens magi bygger på fortolkninger, i det å tilordne "innflytelse" fra planetene, i de magiske samvariasjoner mellom dyrekretsens tegn og hendinger her på jorden.

"Som der oppe, så her nede", lyder astrologenes påkalling. Alt som er "skrevet" i stjernene "avspeiles" her på jorden. Mennesket er et "mikrokosmos", en liten kopi av universets "makrokosmos".

SAMSVARIGHETSPRINSIPPET

Hva er egentlig dette "samsvarighetsprinsippet" mer nøyaktig? Og hvilken rolle spiller det i astrologi og magi?

"Samsvarighetsprinsippet" er basert på den enkle, grunnleggende ide om analogier. Alle slags forbindelser, alle slags analogier, som man kan se i det objektet som gir et varsel eller tegn (eller i magikerens sinn) overføres til det magiske subjekt via "samsvarsprinsippet".

Figur 1 illustrerer prinsippet. Tegnet O (f.eks. tegn i dyrekretsen), er kjent for å ha egenskapene Q. Således har det tilsvarende analog-objektet, O (det magiske subjekt) lignende tilsvarende kvaliteter, Q.

Et enkelt eksempel kan illustrere dette prinsippet. Planeten Mars har et rødlig skjær. For det primitive sinn betydde det at Mars ble koblet sammen med blod, krig og aggressiv adferd. Da Mars hadde blitt forbundet med krigsguden, ble ytterligere analogier mulig. Jernet ble f.eks. knyttet til planeten Mars fordi jernet var bronzen så overlegen i krig.

Tabellen til høyre viser planetene, deres observasjonskarakteristika, og den tilsvarende magiske forbindelse med guder og astrologisk "innflytelse". Legg merke til at planetenes observasjonskarakteristika bestemmer egenskapene til navnebrødrene deres blant gudoene.

De samme magiske egenskapene ved planetene brukes fremdeles av astrologene.

MAGIENS MAK

Viljen til å tro og evnen til å bli suggerert er vanligvis svært utviklet hos dem som driver med svartekunster. Men det er alltid en fare for at magien skal vende seg mot dem. Deres magiske sinnstilstand - som lett kan suggereres frem, gjør dem psykologisk sårbare for nettopp de "krefter" de forsøker å kontrollere.

Moderne astrologer vil selvsagt helst

glemme at det noensinne fantes astrologiske talismaner. For å minne astrologene og leserne om at de eksisterte viser fig 2 en talisman, som ble brukt til å utnytte planetenes "krefter". Den viser også ritualsangen som skulle gi den en magisk "ladning". Men alle observerte "virkninger" forekommer bare i den troendes sinn. Dette gjelder for all magi, også for talismaner.. Dersom talismanen avverger sykdommer eller virkningene av fiendens magi, er det på grunn av at den som bærer talismanen selv er "ladet" med suggesjonens makt.

Tabell 1. Planetene og deres magiske innflytelse

Planet-symbol	Observasjonskarakteristika	Navnebror i gudeverdenen	Astrologisk innflytelse
Merkur ☿	Nær sola, beveger seg hurtig, vanskelig å se	Gudenes budbringer. Var klok, kjapp, uforutsigbar	uforutsigbar dyktig svikefull
Venus ♀	På innsida av jordas bane, meget klar morgen- og kvelds-stjerne	Kjærlighetens og skjønnhetens gudinne som var myk, svak, svikefull	harmonisk emosjonell følsom skjønnhets-elskende
Mars ♂	Tydelig rød, beveger seg periodevis sakte, ellers ganske hurtig	Krigsgud, som var harefull, mordlysten, feig	aggressiv uttilmodig slaksinnsinkt
Jupiter ♃	Svært klar, beveger seg langsamt og majestetisk over himmelen	Gudenes hersker, majestetisk, inngir ærefrykt, utro i ekteskap	heldig oppriktig sterk vakker
Saturn ♄	Moderat klarhet, med langsomme bevegelser enn Jupiter	Titanenes hersker, Jupiters far, skapte gullalderen	tungsinndig lærd punktdig
Uranus ♅	Oppdaget i 1781 knapt synlig for det blotte øye	Far til Saturn	Bare noen få endilalere tar med de nye planetene

Kilde: L. E. Jerome, *Astrology and Modern Science*, *Leonardo* 6 (1973):126

Å l l tro innebærer dypere sett dette: en psykologisk sinnstilstand som svært lett lar seg suggerere. Det å tro på et system, uansett om det er magisk, astrologisk eller politisk, fører med seg den psykologiske fare som ligger i suggesjonens makt. Vi trenger bare fremkalle det uhyggelige bilde av de tusener som tiljublet Hitler mens han sprøytet ut sitt okkulte sludder om raseteoriene.

Vi synes kanskje det er et stort sprang fra astrologien til Hitlers rasepogromer. Men la oss tenke oss hva som kunne ha hendt dersom Hitler hadde kunne innpasse astrologien i sitt "kosmiske system". Troen på astrologi var svært utbredt i

Tyskland før den annen verdenskrig. Hvis Hitler hadde visst at Ptolemaios' Tetra-biblos gav astrologiske "grunner" for u-likhetene mellom folk og raser, kunne han ha funnet ut at astrologien var et mye kraftigere psykologisk våpen enn Horbiggers kosmiske is-teori eller Nostradamus' Prophecies !

DEN ASTROLOGISKE DEBATT

Astrologien har vært gjenstand for intens kontrovers gjennom tidene, i høyere grad enn noen annen økkult pseudovitenskap. Det er ikke tvil om at denne feiden, denne endeløse debatten, som går over årtusener, har bidratt mye til at astrologien har overlevd og fått periodisk popularitet. Hvilket annet emne gir anledning til å diskutere slike monumentale tenkere som Aristoteles, Ptolemaios, St. Augustin, Kepler, Jung - nesten alle de største ånder vår kultur har frembragt ?

Mellom høydepunktene i den astrologiske debatten har vi talløse mindre åndrike stemmer som har gitt sitt besyv med. Debatten varierer fra oppvarmede gjentakelser til veltalende filosofiske forsvar og teoribidrag, og rett og slett til sinnrikt sjarlataneri.

Det er få som er originale, og enda færre som går til sakens kjerne: astrologiens magi.

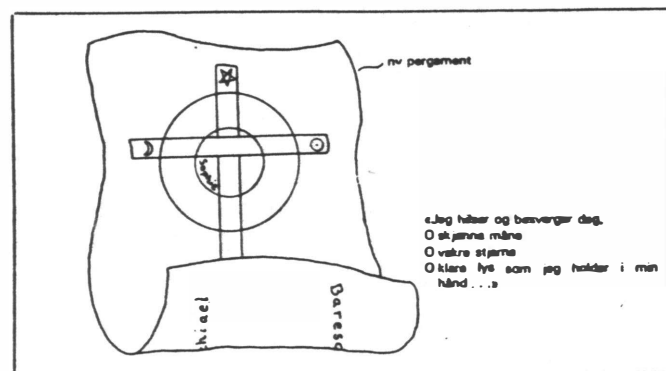
MAGI OG VITENSKAP

Så vidt vi vet satte aldri babylonerne spørsmålstegn ved astrologiens grunnleggende magiske antakelser. Grekerne, som var formet av sin egen magi, godtok også det babylonske "samsvarsprinsippet" uten videre. De bragte inn sin egen gudeverden og sine egne samsvarsforestillinger. Men grekerne gjorde astrologiens Indre Tempel en verdifull tjeneste da de gav de himmelske "innflytelsesformer" en teoretisk, fysisk basis. De forberedte grunnen slik at senere tempeltjenere kunne knytte sin "kunst" til hver ny vitenskap.

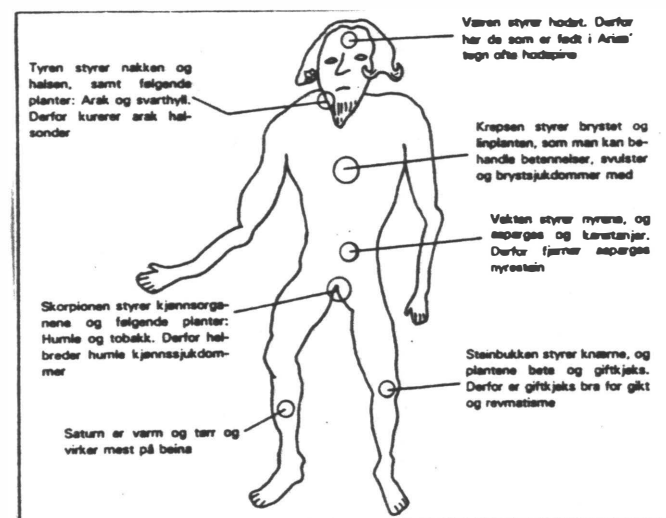
Johannes Kepler var også en tid borti astrologien, men til slutt slo han sitt "astrologiske badevann" ut og gikk til Tycho Brahes nøyaktige observasjonsdata for endelig å finne den matematiske nøkkel til solsystemet. Syttifem år senere

utvidet Isaac Newton Keplers tidlige ideer om kreftene som "driver planetene rundt sola" ved hjelp av sine elegante matematiske "lover" om gravitasjon, treghet og bevegelse. Nå ble det endelig mulig å beregne og måle planetenes virkelige fysiske innflytelse her på jorden med vitenskapelig nøyaktighet.

Lee Ratzan har omhyggelig vist at den virkning planetenes tyngdekrefter har på en nyfødt baby fullt ut blir kompensert dersom en 100 kilos lege står innen 30 centimeters avstand fra barnet. Tabell 4 viser Ratzans liste over de gravitasjonskrefter som virker på en 3,4 kilos baby fra hver av de ni planetene, med en lege som står 1,5 meter borte.

Figur 1 Astrologisk talisman med tilhørende ritualvers

Figur 2 Det menneskelige legeme, astrologi og magisk medisin

Tabell 4. Kraft som virker på et 3,4 kilos nyfødt barn

	Masse	Miles	Metre	Grav	Tidsl	Accel(m)	Dist(m)
Merkur	.320e+24	.930e+08	.139e+12	.373e+08	.267e+19	.110e+08	.348e+09
Venus	.480e+25	.930e+08	.139e+12	.359e+07	.401e+18	.165e+07	.823e+08
Mars	.636e+24	.140e+09	.210e+12	.324e+08	.154e+19	.933e+09	.476e+09
Jupiter	.189e+28	.480e+09	.720e+12	.827e+06	.115e+17	.243e+06	.122e+06
Saturn	.565e+27	.890e+09	.133e+13	.719e+07	.539e+19	.211e+07	.106e+07
Uranus	.865e+26	.180e+10	.270e+13	.269e+08	.997e+21	.791e+09	.396e+09
Neptun	.102e+27	.280e+10	.420e+13	.131e+08	.312e+21	.386e+09	.193e+09
Pluto	.530e+25	.370e+10	.555e+13	.390e+10	.703e+23	.115e+10	.574e+11
Månen	.730e+23	.250e+06	.375e+09	.118e+03	.314e+12	.346e+04	.173e+04
MD på 1m	.100e+03	.600e+03	.100e+01	.227e+07	.532e+07	.667e+08	.333e+08
MD på 0,3m	.100e+03	.300e+03	.500e+00	.907e+07	.459e+06	.267e+07	.133e+07

Kilde: Lee Ratzan, *The Humanist* (Nov.-Dec., 1975)

Merk: Gjelder for kraftpåvirkning i ett sekund

ASTROLOGI

Astrologi, som kommer av det greske aster, stjerne og logos, kunnskap), er altså kunsten å spå fremtidige hendelser og skjebner ut fra stjernenes stilling. Den forutsetter dermed at alle forandringer i vår verden har en parallell i himmellegemenes bevegelser, og at menneskene står under stjernenes innflytelse. ("Alt vi sier, alt vi gjør det har stjernene sagt...")

Allerede 700 f.Kr. ble det skrevet vidløftige spådomsbøker, som oftest bygget på ren fantasi. I renessansen dominerte astrologien alt høyere sosialt liv. Nostradamus (som spøker den dag i dag), alle tiders mest kjente astrolog, ble f.eks. kalt til det franske hoff som livlege for Karl 9. Han hadde en enestående posisjon helt til paven fant ut at han hadde spådd pavedømmets undergang...

Astrologien var også universitetsfag. Siste lærestol i astrologi hadde professor Pfaff ved universitetet i Erlangen til 1816.

Som vi vet har astrologi i den senere tid fått økende tilslutning i vår del av verden, og det er ting som synes å tyde på at den kan være i ferd med å snike seg inn ved universitetene. I dag har astrologien dog det problemet at særlig den moderne naturvitenskap gir en mer overbevisende forklaring på fenomener og årsaksforhold enn det astrologien kan gi. Dessuten slår spådommene feil.. Adolf Hitler, som selv var tilhenger av astrologien, ble spådd et lykkelig familieliv og en bekymringsfri alderdom, og det ble også spådd at han aldri kom til å starte noen krig... Massemorderen Haarmanns horoskop viste at han var menneskevennlig, fredssommelig, godhjertet og nobel. Det skulle hende ham mye godt mellom 1950 og 1954. Han ble henrettet i 1925 etter å ha begått 25 mord

* * *

Den viktige siden ved disse tingene må være å belyse- og ytterligere undersøke de psykologiske mekanismer og ytre årsaksfaktorer når det gjelder behov for og utvikling av irrasjonalismen. Vi bringer en innledende artikkel i dette nummer.

UFO FOTO

SENSASJONSBILDER FRA SVALBARD AV UIDENTIFISERTE FLYGENDE OBJEKTER

Saken ble slått stort opp i Svalbardposten, noe som tross alt kanskje ikke er så urimelig. Det er jo tale om en liten lokalavis som fikk et tilsynelatende oppsiktsvekkende foto av UFO'er over Svalbard.

Vedkommende som hadde tatt bildet kunne også fortelle at han hadde sett UFO'ene, og dette var et troverdig vitne.

Men "den mørke siden av UFO" har vi behandlet tidligere, og den har vist hvor forsiktig man må være i omgangen med "troverdige vitner".

Bildet viser reflekser i kamera-linsen

SCIENTOLOGI

VED EN FORFATTERKONGRESS I 1949 SA EN FOREDRAGSHOLDER: "HVIS EN VIRKELIG ØNSKER Å TJENE EN MILLION SÅ GJØRES DET BEST VED Å STARTE SIN EGEN RELIGION...

Foredragsholderen var science-fiction forfatteren Lafayette Ron Hubbard. Og som sagt så gjort. Året etter lanserte Hubbard pseudovitenskapen Dianetik, noe som senere førte til Scientologi-sekten.

Ifølge Hubbard er dianetikken skinnbarlig vitenskap, og han beskriver dens betydning slik: - Dianetikken er en milepel for menneskeheten, på høyde med oppdagelsen av ild og viktigere enn oppfinnelsen av hjulet og buen... Den skjulte kilde til alle former for psykosomatiske sykdommer og nevrosener nå oppdaget og der er utviklet metoder til ufravikelig helbredelse.

Dette er store ord og løfter.

Nye vitenskapelige landevinninger pleier man vanligvis å presentere i anerkjente vitenskapelige kjernetidsskrifter. For en landevinning må det da sies å være når man kan love "ufravikelig helbredelse".

Men Hubbard presenterte sin nye "vitenskap" i science-fiction-magasinet "Astounding Science Fiction", som ble redigert av John Campbell, en god venn av Hubbard. Dette var i mai 1950.

Et par måneder senere utkom så Hubbards bok: "Dianetics: the modern science of mental health". Grunnet god markedsføring fra Campbells side ble først bladet utsolgt lynraskt, og dernest røk boken direkte inn på bestsellerlisten og oppnådde et salg på mer enn en million eksemplarer. Hubbard appellerte med suksess til den amerikanske gjør-det-selv-mentaliteten. Med hans bok som verktøy kunne enhver etter kort tid praktisere som dianetiker. Boken var god forretning og timelønnen høy. Hubbard har selv skrytt av at han skrev den på kun tre uker.

En millionær ved navn Purcell oppsøkte Hubbard i San Juan på Puerto Rico og lovet

ham at dianetikken nå skulle drives på litt mer forretningsmessig basis. Det ble til Hubbard Dianetic Foundation - delvis finansiert av Purcell.

Etter hvert ble Hubbard redusert til en slags administrerende direktør i organisasjonen, og det passet ham ikke. Så i 1952 tok han sin skrivemaskin under armen og dro vestpå. Han slo seg ned i Phoenix, Arizona. Imidlertid oppdaget han at Purcell hadde narret ham. Han oppdaget at han ikke kunne skrive om og gjøre bruk av sin dianetik. Rettighetene lå hos Hubbard Dianetic Foundation, som igjen lå hos den "flinke" millionæren.

Men Hubbard gav ikke opp så lett. Han la et pent, nytt og stort gullegg: Scientology. Han advarte mot det han kalte "sort dianetik", med tydelig adresse til sine gamle "venner". Hubbard erklærte noenlunde samtidig at han hadde funnet kilden til selve livskraften i sitt laboratorium.

Scientologi har naturligvis sine røtter i dianetikken, men ble utvidet med noen doser okkultisme, science fiction og reinkarnasjonslære. Det var også her at de såkalte thetaner - ånder - kom inn i bildet.

En meget viktig ting ved scientologi er også et apparat kalt for E-meter. Apparatet har to håndtak og en skala hvor man kan måle om klienten tenker på noe ubehagelig. I prinsippet er det tale om en sterkt forenklet løgnedetektor, som måler hudens fuktighet i håndflatene - også kalt et psykogalvanometer.

E-meteret ble i 1970 undersøkt av British Psychological Society, og man fant at det var en særdeles upålitelig utgave av det gamle psykogalvanometeret. (Patentet kunne føres tilbake til en amerikansk bonde, som hadde funnet opp en slags treskemaskin i 1860 !)

Etableringen av scientologi på internasjonalt plan var nå i gang. Dette foregikk som regel ved at der i større byer var små grupper av scientologi-fans. En

slik gruppe kunne så få besøk av en medarbeider fra Phoenix. Medarbeiderne fra Hubbards stab kunne, hvis de fant alt i orden, opprette et lokalt scientologikontor. Her ble det arrangert kurser og vervet medlemmer.

Ville man stige i gradene innenfor systemet, kunne man ta forskjellige kurser ved å betale for dem. Man hadde også sine egne titler - f.eks. kunne man ta et doktorat i scientologi osv.

Den pseudorespektabilitet som knytter seg til å opprette slike "akademiske" grader er åpenbart en levning fra Hubbards fortid. På et tidspunkt kalte han seg "Ph.D." (doktor i filosofi) utgått fra Sequoia University of California. Men det er kun tale om et forretningsforetagende som selger "akademiske" grader mot en kkekkelig sum. Et trick som også er kjent og anvendt av andre notabiliteter i off-beat-verdenen.

HELLIGGJØRINGEN

Allerede i 1955, den 21. juli, ble the Founding Church of Scientology stiftet i Washington DC. En av årsakene til dette var at man nå kunne la talere opptre som prester. Dermed fikk man adgang til hspitaler og kunne "hjelpe" nødstedte mennesker. Hubbard så det også som et vern mot angrep, for "regjeringer angriper ikke religioner", mente han.

Men han tok feil. I januar 1963 foretok de amerikanske myndigheter en razzia på "kirkens" hovedkvarter i Washington. Dette skapte ytterligere grobunn for scientologenes martyrium og paranoia.

Også i England, hvor man hadde etablert seg i 1959, gikk det galt. Her ble scientologi midtpunktet for offentlige skandaler etter at man hadde forsøkt å infiltrere undervisningssteder og omvende skolebarn. Problemene var øyensynlig nå så store at Hubbard dro til sjøs ...

Hubbard har forøvrig laget et direktiv for hvordan kritikk av scientologi skal behandles, og hvor det bl.a. heter:

1. Finn ut hvor angrepet stammer fra
2. Undersøk vedkommende
3. Utsett vedkommende for en omfattende, sjofel og nedsettende presseomtale.

Man kan også fredlyse folk: "Kan fratas eiendeler og skades på enhver måte av scientologer uten følger for disse. Kan narres, sakssøkes, utsettes for løgner eller tilintetgjørelse."

FRUKTENE AV SCIENTOLOGI

Det er tilsynelatende et skisma mellom teori og praksis som resulterer i serier av både sivil- og kriminalrettssaker. Som en ikke ukjent person i verdenshistorien sa: "I skal kjenne dem på deres frukter".....

KILDE: SKEPTICA NR. 4/82
(Forkortet)

SCIENTOLOGENE DØMT

Fra medlemsbladet til Vetenskap och Folkbildning, nr.3/83, kan vi sitere følgende:

Scientologenes såkalte purifikasjonsprogram, som vi tenkte å anmelde til socialstyrelsen, er allerede anmeldt og scientologene er dømt. Purifikasjonsprogrammet innebærer bl.a. å ta bastu ekstremt lenge hver dag og spise vitaminer i store doser. Det blir påstått å rense kroppen fra gifter og beskytte mot ionisert stråling, og på den måten øke sjansene for å overleve en kjernefysisk krig.

LOVPRIST I OFF-BEAT LITTERATUREN

I et off-beat blad så vi nylig, blant okkulte gulrøtter etc. en annonse for dianetikk og dens velsignelser.

Slikt er ikke akkurat egnet til å styrke tilliten til det øvrige stoffet, hvis noen skulle være i tvil når det gjelder spørsmålet om dets seriøsitet.

0000000000000000000000000000000000
0
0
0 FORTELL VENNER OG BEKJENTE OM
0
0 NIVFO-BULLETTIN !
0
0
0 SKRIV GJERNE ETTER INFORMASJ-
0 ONS-FOLDER ...
0000000000000000000000000000000000

Mot en løsning på Hessdalen-fenomenene ...?

EN REKKE AV DE RAPPORTERTE FENOMENENE SKYLDES FEILTOLKNINGER AV STJERNER/PLANETER, FLY, METEORER ETC. DEN UFORKLARTE REST KAN SKYLDES FENOMENER AV TYPEN PLASMA/KULELYN.

I slutten av november 1983 var et team fra NIVFO igjen i Hessdalen medbringende forskjellig måleapparat, fototeknisk utstyr etc.

Dette var første ledd i en serie undersøkelser som bl.a. tar sikte på å kunne teste ulike hypoteser om Hessdals-fenomenenes natur. En hypotese har gått ut på at noen av de rapporterte fenomenene kunne være forårsaket av- eller ha sammenheng med seismiske forhold. Man tenker her på at krystallinsk fjell under trykk kan frembringe en elektrisk ladning. (Les om dette i NIVFO-Bulletin nr. 3, 4 og 5/1981 - "ET UFO-VINDUS ANATOMI"). I århundrer har folk rapportert lysende fenomener før-, under og etter jordskjelv. F.eks. har Plinius, den romerske historiker, skrevet om overlevende som så "flammende skjold" på natthimmelen under det massive skjelvet som veltet "kolossen på Rhodos" i år 224 f.Kr. Under de mange skjelv i Matsushiro Japan i årene 1965-67 samlet Yutaka Yasui inn de eneste kjente fotografiene av "skjelvlys". Av 35 innkomne rapporter var det 18 som kunne forklares som kjente lys forteller Yasuki.

Disse lysene har opptrådt så ofte i forbindelse med jordskjelv at dr. John Derr ved US Geological Survey Office sier i en meddelelse som ble frigitt i juli 1977 at tilstedeværelsen av "skjelvlys" nå er så velkjent at saken ikke lenger kan ignoreres. Det viser seg at man ikke bare har rapporter om lysende rundinger, men om ildkuler, søkelys-lignende stråler, stjernelignende objekter, søyler av lys og glødende flekker på marken, på sjøen og i luften. (Bortsett fra glødende flekker på marken/sjøen har alt dette vært rapportert fra Hessdalen !) Skjønt ingen vet hva som forårsaker disse lysene er det mange som mener at seismiske bevegelser i jordskorpen danner trykk i det krystallinske fjellet. Dette trykket bidrar til å frembringe elektriske felt,

muligens med en styrke på flere volt pr. meter. (Noen har også forsøkt å strekke denne teorien videre og anta at man i nærheten av slike felt kunne få hallusinasjoner, visse fysiske reaksjoner osv., noe som ville kunne forklare mange UFO-observasjoner.)

Hvordan det enn måtte forholde seg med disse spekulasjonene så har man i det minste en hypotese som lar seg etterkontrollere, og NIVFO la derfor stor vekt på å undersøke de seismologiske forhold i Hessdalen. Det ble benyttet følsomme måleinstrumenter, men det kom aldri noe utslag som ikke kunne føres tilbake til uvedkommende årsaker. Dette resultatet var akkurat som ventet. Studier av de geologiske forhold i Hessdalen, som bl.a. bygger på nøyaktige og ennå ikke offentliggjorte nedtegnelser (geologiske kart etc.), tilsier at det ikke finnes forhold i Hessdalen som korresponderer med nevnte hypotese. Dermed skulle i det minste en hypotese være eliminert.

ANDRE HYPOTESER

Det er et faktum at en lang rekke av de rapporterte observasjonene i Hessdalen klart kan føres tilbake til feiltolkninger av helt vanlige ting. Ved et tilfelle kunne man i avisene lese om "en metallisk gjenstand" på himmelen sett midt på lyse dagen. Denne kunne vi positivt identifisere som planeten Venus. Ved et annet tilfelle "gled en lysende færkost meget sakte ned bak fjellet." Det var også Venus. Nylig fikk vi rapport om "en gjenstand som et helikopter men uten en lyd, som svevet i et djuv, hvor det var helt utilgjengelig for folk." Undersøkelser viste at for det første hadde man oppgitt feil vitne til hendelsen, og for det andre at beretningen ikke hadde den ringeste likhet med det som vitnene kunne fortelle. Det var i virkeligheten tale om et par små lys, som fra lommelykter, og stedet var

slett ikke utilgjengelig. Flere saker har vært utrolig unøyaktig og mangelfullt rapportert. (En skal ikke her i første rekke skyld på observatørene, men snarere ryktemekanismene som er i virksomhet. Kort fortalt har det vist seg at i de tilfellene hvor vi fikk kjennskap til observasjonen på et meget tidlig tidspunkt kunne den gis en konvensjonell forklaring. Dermed er det ikke sagt at alle tilfellene kan forklares på denne måten, og det er derfor grunn til å se seg om etter en testbar hypotese for de tilsynelatende ukonvensjonelle observasjonene.

PLASMA-FENOMENER

Plasma-fenomener kan oppstå av andre årsaker enn de før nevnte geologiske modellene. La oss derfor se litt nærmere på hva som ligger i begrepet plasma:

PLASMA er en betegnelse for gasser som inneholder elektrisk ladde partikler i et slikt forhold at positiv og negativ ladning er i likevekt. Et plasma virker derfor utad som om det er elektrisk nøytralt. Selv med meget lav ionisering vil plasma ha egenskaper helt forskjellig fra andre gasser. Det vil f.eks. kunne lede el. strøm og det vil la seg påvirke av elektromagnetiske kraftfelt. Dette siste er meget viktig, idet det kan utnyttes til å kontrollere plasma. Plasmatilstanden betegnes ofte som den fjerde aggregattilstand. Overgangen fra gass til plasma skjer ved tilføring av energi. Til tross for at hele 99% av all materie i universet antas å være i form av plasma, finnes det bare små mengder naturlig plasma på jorden og i dens nærhet. Vi finner plasma i forbindelse med elektriske utladninger - (lyn, kornmo, Sankt Elms ild). I flammer er også tempertauren gjerne høy nok til at gass ioniseres. I laboratorier fremstilles plasma kunstig ved forskjellige metoder. Nest vanlig er oppvarming ved oscillerende elektromagnetiske felt eller ved partikkelstråling. I den øvre atmosfære vil energitilførselen gjennom elektromagnetisk stråling føre til at deler av gassene ioniseres, slik at man her har et permanent plasma. Fra sola som selv er en plasmakule, sendes det ut en kontinuerlig strøm av plasma, som

"INNFALLSPORTEN" TIL HESSDALEN

HYTTA HVOR VI OPPHOLDT OSS UNDER EKSPEDISJONEN I NOVEMBER 1983. DEN ER STRATEGISK GODT PLASSERT OG RIKTIG BEKVEMLIG.

også påvirker magnetfeltet og forholdene nær jorden.

Plasma beskrives teoretisk både ved sine mikroskopiske egenskaper, som er knyttet til stoffets atomære struktur (kollisjonsprosesser, ionisasjon, eksitasjon, lysutsendelse og kjernereaksjoner) og de makrokosmiske karakteristika, som mer skyldes kollektive effekter, slik som elektrisk ledningsevne, bølgeutsendelse, strømning, turbulens og vekselvirkning med elektromagnetisk stråling.

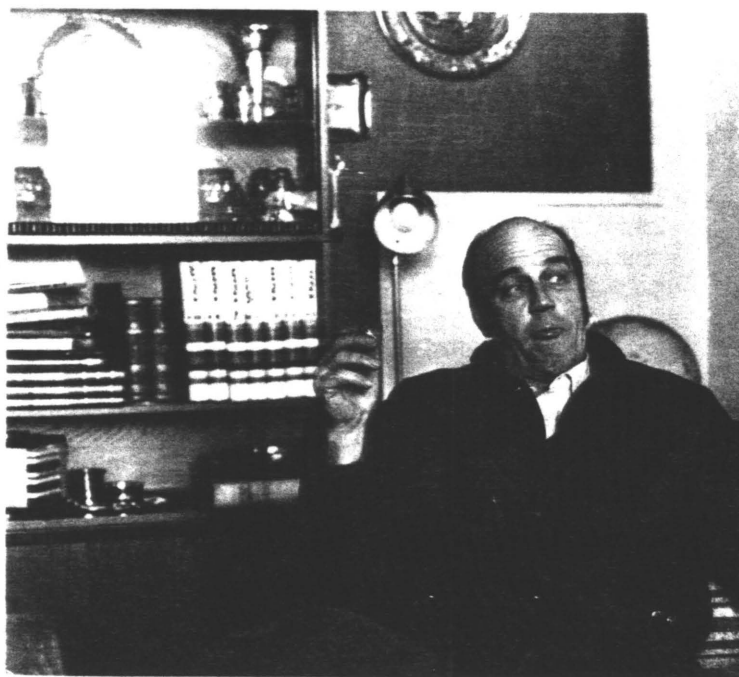
IKKE NOE NYTT FENOMEN

Det viser seg at fenomenene i Hessdalen ikke dukket opp helt plutselig på slutten av 1981, men at folk kan fortelle om forskjellige lysfenomener i disse områdene fra tiår tilbake. Det viser seg videre at når man snakker med andre mennesker enn de mest kjente av "kronvitnene", så kommer det for dagen store varianter i beskrivelsen av fenomenene, som f.eks. uformelige, lysende masser som liksom åler seg eller "flagrer" oppover åssidene, som om det var "brennende gass" eller lignende. Andre igjen fremholder at fenomenene egentlig aldri har hatt større vinkelutstrekning enn som en stor stjerne - og ikke som det ofte blir sagt: "mye større".

Når feiltolkninger er luket bort står man igjen med et fenomen som kan ha sammenheng med plasma og/eller beslektede forekomster. Det er ikke mulig å gå i detaljer her, men la oss minne om forhold som temperaturinversjoner i Hessdalen. Dersom en dalvind eller en annen prosess kunne holde en gradient på 1000 V/cm i luften ville levetiden for kulelyn kunne være mye lengre enn hva man vanligvis kalkulerer med. Dersom kulelyn er kilden til noen av observasjonene i Hessdalen skulle det være mulig å måle en betydelig variasjon i det elektriske potensialet. (NIVFO har nylig foretatt slike målinger, men ikke i stor nok utstrekning til at vi vil trekke noen konklusjoner.) Når det f.eks. gjelder det lysende, kuleformede objektet som først ble rapportert å bevege seg langs- og over Finshøgda, kunne dette tenkes å være kulelyn som fulgte sprangskiktet mellom varmere og kaldere luftmasser.

TROND A. HAMMERNES, NIVFO, HER BESKJEFTIGET MED ET SÅ ENKELT INSTRUMENT SOM EN SNØSKUFFE. MEN DET VAR BEHOV OGSÅ FOR DETTE...

BJARNE LILLEVOLD, KJENT OBSERVATØR FRA HESSDALEN. HER FORTELLER HAN OM SINE IAKTTAKELSER.

Det finnes mange og ikke ubegrunnede uttalelser om at plasmafenomener kan fortone seg som metallaktige kuler og diskoser om dagen (når det er lyst), gjerne med en glød- eller glorie rundt. Når man ser den lysende, ioniserte gassen vil det gjerne fortone seg som om det var en metallisk gjenstand eller kjerne inne i den; med andre ord som en fast gjenstand med glorie rundt. Nettopp denne beskrivelsen går igjen i rapportene fra Hessdalen.

Når det gjelder de forskjellige bilder som er tatt i området, så beviser disse i seg selv ikke noe som helst. Mye kunne sies om disse bildene, og noen er allerede avslørt, men en del av de viktigste blir nå undersøkt av NIVFO.

AVSLØRENDE KRITIKKLØSHET

I august 1983 ble det i England holdt en såkalt UFO-kongress med deltakere fra flere land. Også personer med vitenskapelig bakgrunn var tilstede, naturligvis inklusive J. Allen Hynek.

NIVFO hadde en observatør på kongressen og vi har dessuten lest en del referater fra arrangementet.

Nordiske ufologer hadde naturligvis overdådige innslag om Hessdalen, med bilder og det hele.

Og dette var visst tydelig stoff som fenget! Det heter blant annet i de endeløse referatene at "tilhørerne

UFO — vår tids tusser og troll

EN MYTOLOGI ER ALLEREDE SKAPT I HESSDALEN

Da NIVFO som første instans fikk melding om fenomenene på senhøsten 1981, gav observatørene i dalen ganske nøkterne beskrivelser av det de så. I dag er situasjonen forandret for flere av de mest kjente observatørenes vedkommende. Man bare VET hva det er, nemlig farkoster fra verdensrommet. Men hvordan fenomenene ble identifisert som sådanne er det ingen som kan svare på. Man bare "vet", og noen later til å bli direkte fornærmet over å høre andre forklaringer antydnet.

Med andre ord: En mytologi eller "kult" har oppstått, godt bakket opp av den organiserte UFO-kulten, som ser flygende tallerkener over alt, og som får "hele sitt liv forandret" etter å ha observert lys i Hessdalen.

Og historier spres rundt rundt omkring i verden, hvor de i "faglige kretser" ser ut til å bli slukt begjærlig, uten merkbare motforestillinger. Kanskje er denne siden av saken minst like interessant når det kommer til stykket, som lysfenomenene i seg selv

satt som fjelret". (En legger merke til den vanlige bruken av klisjeer i disse skriviene.)

Det en egentlig burde være fjelret over i denne sammenheng er den meget avslørende mangel på kritisk sans som her kommer til uttrykk blant den internasjonale forsamlingen.

Det eneste tilhørerne vet er at en håndfull ungdommer fra et forholdsvis fjernt strøk av kloden står og forteller en rekke utrolige historier.

Ikke en sjel later til å unngå den tanke at det kanskje burde settes et aldri så lite spørsmålstegn ved troverdigheten av disse historiene - om sakene er forsvarlig undersøkt, om de er korrekt gjengitt, hva slags personer som forteller dem osv..

Denne avslørende mangelen på kritisk sans er viktig å ha i tankene når en leser om utenlandske UFO-historier og de undersøkelsene som knytter seg til dem.

UFO-BELEIRING I USA

DEL 2

Den 13. august 1981 fikk jeg en velkommen telefonoppringning fra Williard McIntyre. Han var nettopp kommet hjem fra sin bigfoot-tur rundt om i landet, og hadde ennå ikke kommet over sine intense opplevelser i Rome den 6. juli.

I et brev hadde McIntyre foreslått at vi kunne forsøke tre forskjellige måter for å oppnå et bilde av skapningene. Han mente at vi kunne spille båndopptak av ender og skrikende kaniner, samt at han ville sette ut tre levende kaniner på strategiske steder, i håp om at skapningene ville løpe frem og forsøke å få tak i dem. Inne i kaninene skulle man plassere kapsler med cyanid. Disse kapslene kunne bare bli brukket hvis kaninene ble spist levende. Til beskyttelse av teamet foreslo han at vi også skulle ta med en kasse med luktestoff, en sylinder med komprimert hydrofluorsyre, ladde geværer av forskjellig kaliber, samt - hvis alt annet slo feil - et 40.00 crusifix. Vi hadde diskutert muligheten for at disse fenomenene kunne være demoner ! (Sic. !)

Han ønsket også å ta med en annen medarbeider ved navn Larry Peters. Larry har en utstrakt bakgrunn i utforskning av krøtter-lemlesting (1) og relaterte fenomener. Han ville ta med 120 mm farge- og svart-hvitt film.

Jeg ønsket deres bistand vekommen og de innfant seg torsdag kveld den 20. august.

Neste morgen dro vi over til Roberts og fortalte hva vi hadde i sinne. Han kunne fortelle oss at endå en kylling var drept ved at ryggen var bitt over. Han fortalte også at en skapning igjen hadde dukket opp i løpet av natten og rotet på stedet hvor han holdt på å bygge en ny låve. Et avtrykk med fem tær var funnet.

Skapningenes aktivitet hadde også flyttet seg over Grand River, vest for Roberts eiendom og vi bestemte oss for

å undersøke områdene langs elven. Under denne turen fant vi et avtrykk ca. 20 tommer langt og med fem tær, og ved en anledning kunne vi alle høre et høyt rop/brøl som kom langt inne fra skogen. Folk i området kunne også fortelle om lyder, avtrykk og diverse skader på eiendommer.

Jeg var ikke forbauset over dette, da jeg hadde intervjuet en annen familie på den andre siden av skogen, og som i midten av juli hadde hørt lyder som fra ville griser.

Vi dro tilbake til Roberts ved åtte-tiden om kvelden. Willard og Larry hadde kaninene klare. De ble plassert ut på en åpen eng, hvor Robert nylig hadde pløyd. Kaninene ble bundet med en 1,200 pounds testet fallskjermssnor, den ene enden rundt ene bakfoten og den andre festet til en melkekasse av metall. Lydbåndet med kaninskrik ble gjort i stand.

Omkring kl. 21.30, akkurat som vi hadde satt opp tingene og var klare til å gå, brøt et veritabelt helvete løs. Der var fem av oss - jeg selv, Larry Peters, Willard McIntyre, Robert og en venn av familien ved navn Cliff. Nesten alle av oss så fra ulike posisjoner store rødglødende øyne komme frem mot skogkanten - så mange som seks par ad gangen. På samme tid så vi en skikkelse som beveget seg nede ved oljebrønnen, kom ut i det åpne lendet og forsvant inn i skogen.

De seks parene med rødglødende øyne kom frem til skogbrynet som om de ville snappe til seg en kanin. På samme tid kunne man se hvite lys ved skogen bak huset. Disse "fantomlysstrålene" kunne også ses inne i skogen. Alt dette pågikk til kl. 22.30.

Roberts ku skulle kalve og vi fryktet alle at skapningene skulle forsøke å få tak i kalven. Dette var en velbegrunnet frykt, da en farmer noen uker tidligere hadde sett en av skapningene løpe i vei med en 100 pounds kalv under armen. Ved

den anledningen skjøt farmeren på den med en 30-30 rifle og traff den i venstre skulder. Skapningen fortsatte å løpe og den hoppet over et gjerde på fire fot.

Robert og hans familie dro tilbake til låven og forsøkte å lyse opp plassen bedre, mens Willard holdt utkikk med riflen. Han så en svart skikkelse stige ut fra skogbrynet. Den så ikke større ut enn et vanlig menneske. Willard ropte til skapningen: er du menneske eller dyr? Skikkelsen svarte med noen grytende lyder. Willard skjøt og skapningen brølte og skrek idet den rømte inn i skogen.

Willards skyting ble fullstendig dokumentert og bekreftet av de tre personene som var sammen med ham. Ikke bare det - Willard og jeg dro tilbake til skogkanten hvor vi håpet å finne fotavtrykk. Vi fant ingen, men vi hørte tydelig at noe inne i skogen ynket seg som i smerte.

Nå var klokken blitt ett om natten. Noen av kaninene laget lyder og vi fryktet at aktiviteten der ute kunne være en avledningsmanøver for å få oss vekk fra kaninellene. Vi samlet oss nær huset, som vanlig frustrert, forbløffet og totalt overveldet over hva vi atter en gang hadde opplevet.

Familiens to katter fulgte oss nedover veien. På dette tidspunktet var de rolige og de lekte med hverandre der de løp noen få meter bak oss. Plutselig hørte vi et høylydt hyl fra en kornåker på den andre siden av veien. En fremmed, sterk gjennomtrengende lukt bredte seg rundt oss alle. Den mest dramatiske forandringen kom fra kattene. I det øyeblikk dette skjedde var det tydelig at kattene hørte og reagerte på hylene. De tverrstoppet og så seg omkring som om de var i en meget spent og farefull situasjon. De slo med halen og håret på ryggen strittet tilværs. Willard og jeg samt de to kattene ruslet sakte tilbake til huset. Familien hadde også hørt hylingen der ute.

Senere dro Larry Peters og familien ned over veien og hadde mer kloss-hold-opplevelser med skapningene, som hadde store rødglødende øyne. Larry Peters opplevet noen meget intense psykologiske interaksjoner med vesenene i løpet av natten, men disse er for detaljerte og vil muligens bli diskutert ved en senere anledning.

Det nærmet seg daggry og det var lite sannsynlig at skapningene ville forsøke seg på kaninene etter all skytingen om natten. Willard, Larry og jeg dro tilbake

til huset for å få sove litt. Robert kjørte sin kone til jobben, og kikket samtidig ut på marken for å se om kaninene fremdeles var der. Og det var de. Man måtte holde strengt øye med kaninene, da de var meget farlige på grunn av cyaniden de hadde i seg. Så vi ville ikke sove lenge, vi måtte i vei for å bli kvitt kaninene.

Robert kom tilbake, sjekket kaninene igjen og alle tre var stadig på plass. Robert og sønnene falt i søvn en liten stund mellom at de kom hjem og at vi atter innfant oss.

Da vi ankom måtte vi mer og mindre vekke opp samtlige. Willard gikk ut på marken for å ta livet av kaninene, men fant til sin overraskelse at kaninen lengst fra veien, til venstre, var forsvunnet! Forbløffelse og spenning spredte seg over oss alle, og vi gav oss langsomt i vei til området med kaninellene.

Et bløffnummer var utelukket, siden mer enn ti mennesker kan bekrefte det som skjedde.

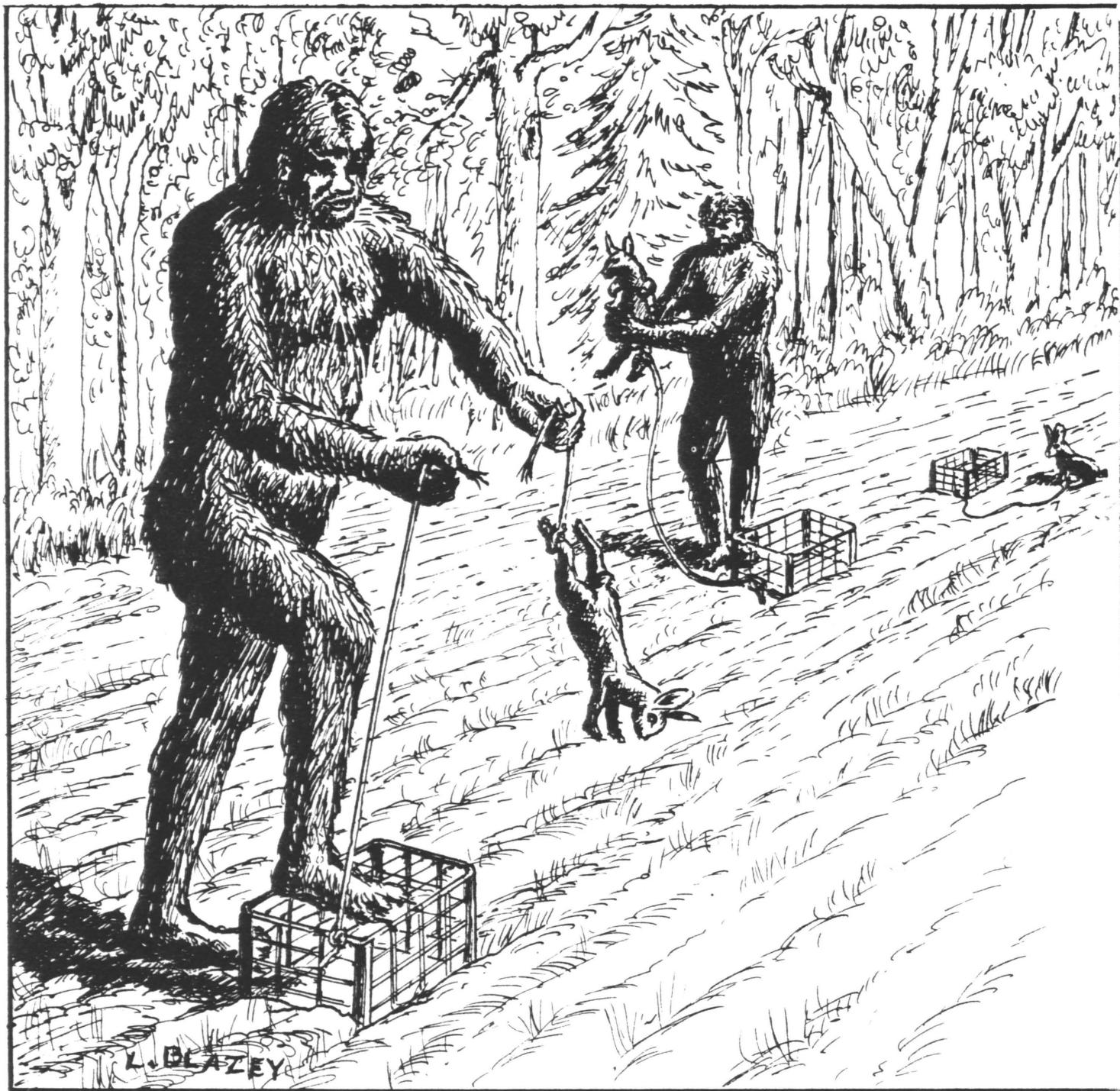
Den venstre kaninen var borte vekk... Den 1,200 pounds fallskjermesnoren var slitt av på midten. Snoren så ut som om den var eksplodert ut. Et mystisk dypt avtrykk ble funnet ved siden av melkekurven. Det lignet forparten av en femtået fot. Det gikk svært dypt ned i bakken. Det var bigfoot-aktige fotavtrykk med fem tær over alt rundt kurven med den forsvunne kaninen. Noen avtrykk var atten tommer lange. Vi følte at skapningene av en eller grunn hadde satt foten på melkekurven for å holde den nege, slitt av snoren med hendene, så har foten sluppet kurven, tippet den over på siden og satt fremdelen av foten ned i bakken.

Det var sammenheng i måten fotavtrykkene ble funnet. De var konsentrert til et lite hjørne av den pløyde marken, akkurat der hvor kaninen var plassert. Men ingen steder var avtrykkene satt langt fra skogkanten.

Det hadde også foregått endel aktivitet rundt den midterste kaninen. Den var fremdeles på plass, men hadde en slags stikksår rundt mageområdet. Det så ut som om noe med skarpe klør hadde tatt rundt den. Rundt denne kaninen var der fotavtrykk med fem tær, men bare ti tommer lange. Avtrykkene ble fotografert. Den tredje kaninen var ikke rørt og ingen avtrykk fantes nær den.

DET HETER AT SNOREN BLE UNDERSØKT VED ET LEDENDE LABORATORIUM I NÆRHETEN.

DER KONKLUDERTE MAN ETTER EN GRUNDIG UNDERSØKELSE AT SNOREN IKKE VAR KUTTET MED KNIV ELLEF. LIGNEDE. DEN VAR IKKE TYCGET ELLET BITT AV, MEN AV EN ELLER ANNEN GRUNN HADDE STRØMPEN UTENPÅ REPET VEKNET FØR SNOREN GIKK AV.

EN SNOR MED DENNE STYRKEN KAN IKKE BLI SLITT AV MED MENNESKEHENDER. EN NORMAL PERSON HAR GANSKE ENKELT IKKE TILSTREKKELIG STYRKE TIL DET.....

KOMMENTARER OG - KONKLUSJONER ?

Beretningen fortsetter med å gjengi flere hendelser av samme slaget fra andre steder i Ohio. Forfatteren konkluderer bl.a. med å si at termene "bigfoot" og "UFO" i beste fall er dunkle og tvetydige ord. De er brukt i utgangspunktet for å bygge opp ens konsept av hva man tror de er. Alle UFO- og bigfoot-fenomener behøver så visst ikke å være relatert til hverandre. Det kunne meget vel være tale om en fullstendig naturlig, apeligende skapning som lever i skogene, såvel rundt om i USA som andre steder i verden.

"Invasjonen" som nå finner sted i Ohio, sier forfatteren, er bare en del av et mye større bilde. Lignende inntreffer andre steder. Hva betyr alt dette ? Det betyr at vanlige folk i grissgrente strøk av Amerika så å si er under beleiring av et fenomen som ikke kan bli fanget, skutt, forgiftet, fotografert eller jaktet på. For tiden blir de drevet fra sine hjem, får sin buskap drept og de vil oppleve stor frykt over alt.

Til tider blir disse skapningene sett uten at det etterlates fotavtrykk. Når slike avtrykk blir funnet starter de fra ingen-steder og ender ingen-steder. Merkelige avtrykk er funnet på meget hard grunn, på meget myk grunn i nærheten, men likevel er sporene av samme dybde. Skapningene har vært fotografert uten å vises på filmen...

Forfatteren foretar så en oppsummering, og trekker frem spesielle hendelser som naturlig fører over på de såkalte "dyrelemlestelser", et velkjent element i nyere ufolore. Over alt finner man en sammenheng mellom "bigfoot", drepte dyr og UFO. Men nøytrale etterforskere som har sett nærmere på disse "dyrelemlestelsene" har ikke kunnet finne det samme element av UFO-relasjoner og mystikk, som den UFO-lektyren fremstiller. Tvert imot ser det ut som at man i USA har undersøkt den ene saken etter den andre og at disse har hatt ganske rimelige forklaringer når alt kom til alt. Derimot fant man en god

del "hysteri" omkring begivenhetene, en stemnings- og forventningssituasjon skapt av all fabuleringen omkring denne miksing av hendelser, omstendigheter og spekulasjon.

Hva som måtte være det egentlige realitetsinnholdet av Dennis Pilichis' redegjørelser har vi i skrivende stund ikke tilstrekkelig sikre data til å ta noe standpunkt til. Forsåvidt kan det hele være regelrett oppdiktet, eller at en fjær har blitt til ti høns. Dette ser man ofte - om ikke alltid - når det er tale om slik informasjon. Hva man rent umiddelbart reagerer på er blant annet:

Dersom slike tilstander som de her omtalte virkelig eksisterte i USA, hvorfor skulle de ikke påkalle større oppmerksomhet fra offisielle- og andre hold, men totalt overlates til en liten gruppe av amatør etterforskere, som jakter på "bigfoot" og UFO'er ??? Det hele lyder kort og godt meget usannsynlig. Men ser man på alle de bøkene som utgis om disse tingene forstår man at det er populært stoff, og at det er viktig å ha tilgang på stadig nytt materiale

Kanskje kan det bli mulig å komme tilbake til disse spørsmålene senere. Vi minner altså om at artikkelen er bragt her i NIB uten nærmere etterforskning; og som et eksempel på hva som rører seg i amerikansk ufolore for tiden. En kan jo også spørre seg hvor lenge det vil gå før man får importert disse skapningene til vår del av verden..

MELDING TIL VARE ABONNENTER :

Tidsskriftet U F O N er dessverre ca. fire uker forsinket fra trykkeriet, og er ventet derfra ultimo februar.

Vi håper De bærer over med dette.

Nummer 2/1984 vil komme ultimo april.

Med hilsen

Redaksjonen UFON
1.2.84.

«MAKROBIOTIKK»

HVA ER SÅ DETTE FOR NOE ?

Et prinsipp basert på Yin og Yang, de to motsatt rettede tendenser i vårt liv, som åpenbarer seg i endeløse varianter og former.

HVORDAN GRIPER DET MAKROBIOTISKE PRINSIPP INN I VÅR HVERDAG ?

Gjennom en kost basert på sunne og naturlige matvarer, utvalgt og tilberedt i samklang med våre skiftende årstider.

En makrobiotisk avballansert kost består av friske grønnsaker, bønner, fisk, havgrønnsaker, hele korn og soyaprodukter, samt frukt og nøtter.

Videre griper det inn i vår daglige omgang med andre mennesker. Her arbeider makrobiotikken for en verden, hvor alle mennesker lever i harmoni, fellesskap og samarbeide - og deler en dyp bekymring for jordens økologi og fremtid.

HVEM ER MICHIO KUSHI ?

Michio og Aveline Kushi besøkte Danmark i dagene 7. - 10. oktober 1983 for å gjennomføre en foredragsrekke arrangert av Øst/Vest Centret i København. Michio Kushi er japaner, og født i 1926. Som ung møtte han den verdenskjente filosof og lærer i orientalsk medisin, Georg Ohsawa. Hos Ham studerte han makrobiotikk. Først i 50-årene reiste Kushi til Amerika, hvor han traff sin nåværende kone, Aveline, som også var elev av Ohsawa.

Sammen startet de et undervisnings-senter for makrobiotikk i Boston, og i 70-årene var interessen steget enormt for det universelle Yin/Yang prinsippet. Dermed ble det opprettet makrobiotiske sentre i de fleste storbyer i USA og Europa. Samtidig ble det dannet en organisasjon som skulle utbre kjennskapet til makrobiotikk over hele verden. Et produksjonsselskap

ble grunnlagt, og dette er i dag pioneren innenfor den naturlige fødevareindustri.

Kushi utgir et internasjonalt makrobiotisk tidsskrift som leses av 200.000 mennesker over hele verden. Kushi er i dag en verdenskjent foredragsholder og forfatter, og han underviser i makrobiotikk, orientalsk medisin og naturlig helbredelse.

Den 8. oktober 1983 overvar 160 mennesker hans foredrag om orientalsk medisin og visuell diagnose på Domus Technica (Danmark). Et foredrag som kunne være forunt mange flere å oppleve. Han fortalte levende og inspirert om Yin/Yang-prinsippet og hvordan en diagnose kunne stilles ved å se på ansiktets form, kroppens holdning, stemmen, øynene, bevegelser, og hvordan man kan avhjelpe selv alvorlige og degenererende sykdommer ved å leve etter makrobiotiske forskrifter. Han gikk så vidt som til å si at 90% av alle hospitaler kunne nedlegges, hvis alle levde etter disse prinsippene.

Michio Kushi har skrevet adskillige bøker, hvorav flere er planlagt utgitt på dansk i 1983/84.

KILDE: NYT ASPEKT, nr. 1, januar 1984.

KORT KOMMENTAR:

Gamle eventyr har som regel et dyptgripende poeng, og i dette tilfellet kommer en gjerne til å tenke på det om "spikersuppen". Den ble som kjent riktig bra når man hadde en del ekstra ingredienser i tillegg til spikeren. Fordelene ved å leve sunt er jo ingen ny og revuloserende opplysning. Ellers synes en å dra kjensel på "biodynamikken", altså en ren pseudovitenskap med sterke innslag av astrologi og likhetsmagi.

Slike forestillinger kan medføre en del meget uheldige konsekvenser. I Sverige har man eksempel på at en miljøorganisasjon er blitt stadig mer økonomisk avhengig av helsekostforretninger. Dette innebærer igjen en hel del kvakksalveri med såkalte naturpreparat, homeopati etc.

Man kan ikke erstatte medisinsk vitenskap med magi.

BIORYTMER

Det begynte med at jeg stuket stortåa mot dørlisten. Siden holdt jeg på å kollidere med en annen bil på vei til jobb. På jobben røk jeg uklar med sjefen. Om kvelden ble det bråk hjemme. Det var ikke min dag. En slik dag vil jeg nødig ha igjen, og jeg kan kanskje unngå det. For nå vet jeg hva biorytmer er. Hva er så biorytmer ?

Først et lite eksempel:

Når et av Japans største drosjeselskaper begynte å anvende biorytmer, sank ulykkesfrekvensen blant sjåførene drastisk.. Uhellene sank med 33 %.

Mange flyselskap verden over benytter seg av biorytmer. Vår kropp styres av velkjente biologiske rytmer som f.eks. hjerterytmene og åndedrettet. Nå hevder forskerne at vi også styres av andre innebygde rytmer. Det er rytmer som ikke lar seg forklare av den tradisjonelle legevitenskapen. Det er altså noe i det at vi kan ha "gode" og "dårlige" dager. Forskningen har pågått siden århundreskiftet. Professor Herman Svoboda i Wien la merke til at hjerteatakk og febersykdommer fulgte 23-dagers intervaller. Samtidig oppdaget man at sykdomsforløpet som regel forsvant innen 23 dager.

Menneskets aktivitet og prestasjonsnivå er oppdelt i ulike perioder. Minusdager er altså en opplading til plussdagene. Imellom pluss- og minusdager kommer så overgangsdagene. De er kritiske, da vi lett kan komme i uballanse. Vi styres av tre ulike rytmer, helt uavhengig av hverandre. Disse er:

Den fysiske rytme
Den sjelelige rytme
Den intellektuelle rytme.

Den dagen vi fødes starter alle rytmene på 0. De følger så en sinuskurve. Toppene er like høye som dalene er dype. Når kurven befinner seg over midtlinjen er dagene positive, under negative.

Kurvene følger ikke hverandre og de har ulike omløpstider. Med jevne mellomrom skjer det at alle tre kurver er på topp. Det er da vi kan vente oss de positive ting, og tvert om når kurvene er i bunn. Men de mest kritiske dagene er når kurv-

ene skjærer midtlinjen. Det skjer to ganger på et omløp. Når en positiv biorytme går over til en negativ er den meget ustabil når midtstreken passerer. Statistikken viser at vi begår sju til åtte ganger flere tabber på en slik dag.

Omtrent seks ganger i året har vi dobbelt kritiske dager. Da går to biorytmer sammen over til en negativ fase. Det er slike dager vi anbefales å holde senga. Det hjelper ikke å være forsiktig bare på den kritiske dagen. Den dårlige perioden starter allerede en og en halv dag før den kritiske dagen nås. Og perioden varer også en og en halv dag etter kritisk dag. Det blir altså fire dager vi bør ligge lavt i terrenget. Helt uavhengig skjer det bare hver 13. måned at samtlige rytmer faller sammen og da kan de like gjerne ha en positiv som negativ virkning.

Bare to ganger i et menneskes liv faller alle biorytmene sammen på de kritiske dagene. Det skjer første gang når vi fødes og andre gang når vi er 58 år og 68 dager gamle. (Husk det !)

Den fysiske rytmen avgjør vår fysiske energi, utholdenhet og motstandskraft. Den strekker seg over 23-dagers intervaller.

Den sjelelige rytmen gjenspeiler våre følelser og humor. 28 dagers intervaller.

Den intellektuelle rytmen påvirker vår konsentrasjon. 33 dager.

* * *

På neste side får vi vite hvordan man regner ut sin biorytme

Regn ut hvor mange dager du har levd. Glem ikke å legge til en dag for hvert skuddår.

Som eksempel tar vi herr NN. Han er 33 år, født 28. mai 1946. Dette gir regneoperasjonen $33 \times 365 = 12045$ dager. Siden 1946 har det vært åtte skuddår. Det skulle bli 12053 dager.

Fra fødselsdatoen (28/5) til dags dato (12/12) blir det ytterligere 198 dager som må legges til summen. Vi får da at NN blir 12251 dager totalt. Antall dager dividerer vi så med antall dager for de forskjellige rytmenene.

Den fysiske rytmen (kurven F på illustrasjonen) regnes ut slik:

$12251 \text{ dager} : 23 = 532,65$. Hvis vi nå multipliserer desimalene med antall dager i kurven, (som er 23) får vi frem på hvilken dag herr NN befinner seg i kurven. Det blir i hans tilfelle 14,95.

Den sjelelige rytmen (kurven S på illustrasjonen) regnes ut på samme måte. Divider med 28, multipliser så desimalene med 28. Det skulle gi 14.8.

Den intellektuelle rytmen (kurven I på illustrasjonen) regnes ut likedan:

Divider med 33 og multipliser så desimalene med 33. Det gir 8.

Vi ser ut fra kurven på illustrasjonen at den fysiske rytmen (som er nesten 15) er negativ.

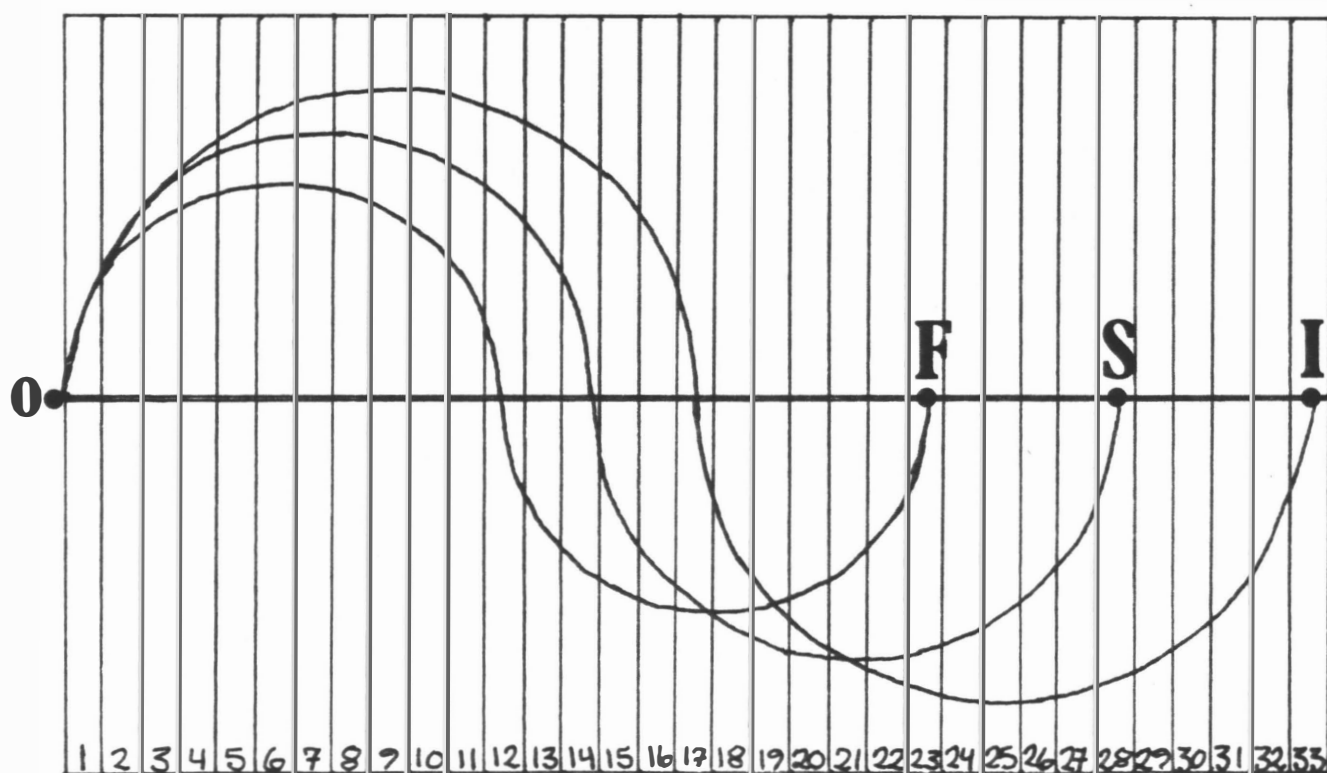
Den sjelelige rytmen (som er nesten 15) er også negativ.

Til slutt den intellektuelle rytmen (som er 8). Den er positiv.

Så da er det bare å sette i gang å regne ut om du kanskje bør holde sengen i morgen...

Lykke til !

Tobias A. Helgemoe.

Slik kan en biorytme-kurve se ut. Den fysiske rytmen F, den sjelelige rytmen S, samt den intellektuelle rytmen I. Er du over midtlinja er det positivt, under bør du ta det rolig.

DEN BRITISKE PARAPSYKOLOGEN SUSAN BLACKMORE MENER
AT UTENOMKROPPSLIGE OPPLEVELSER TROLIG BARE ER ÉN
AV MANGE SPENNENDE TILSTANDER HVOR VI KAN UTFØRSKE
VÅR EGEN FANTASIS VERDEN.

«UT-AV-KROPPEN-OPPLEVELSER»

Et psykologisk fenomen?

AV SUSAN BLACKMORE

Opplevelsen av å være utenfor kroppen er kanskje et rent psykologisk fenomen, som ikke krever noen paranormale innflytelser for å kunne forklares. Hvis det viser seg å være slik - og det vil jeg hevde at det gjør - hvordan reagerer da parapsykologien? Kommer de utenomkroppslige opplevelsene til å lide samme skjebne som hypnosen og trancetilstanden og slenges til side så snart man ser at de kan forklares "normalt"? Eller kommer parapsykologien til å beholde de utenomkroppslige opplevelsene som en del av sitt forskningsområde uansett hvordan de til slutt blir forklart? Dette er et spørsmål jeg vil stille, ettersom jeg mener det har avgjørende betydning for parapsykologiens fremtid. Og selv om jeg bare skal tale om utenomkroppslige opplevelser, så tror jeg at de samme argumentene kan tillempe på andre psi-realterte opplevelser som åndesyner, poltergeistfenomener og opplevelser i dødens nærhet.

For det første håper jeg å kunne forklare hvorfor jeg tror at utenomkroppslige opplevelser er et psykologisk fenomen og ikke et paranormalt.

Jeg bør allerede i starten gjøre det klart at jeg ikke helt utelukker at paranormale hendelser kan finne sted under utenomkroppslige opplevelser. Jeg hadde vært dum om jeg gjorde det. Ettersom vi definerer psi negativt, og ettersom vi ikke kjenner til noen måte å utelukke at psi finner sted, kan det alltid tenkes at dette skjer under utenomkroppslige opplevelser.

Jeg mener dog mer enn som så. Om det finnes noe slikt som en psi-fremmede tilstand, kan det tenkes at utenomkroppslige opplevelser er en slik. Denne muligheten utelukker jeg ikke. Men jeg mener at vi ikke behøver å overveie dette når vi forsøker å forstå de utenomkroppslige opplevelsene, og at de teoriene vi til slutt kommer frem til ikke innbefatter psi.

I mitt resonnement skal jeg for det første ta opp indisiene for psi i utenomkroppslige opplevelser, og for det andre den type teorier som jeg tror kan være til hjelp når man vil forstå disse opplevelsene.

Det finnes flere grunner til at man

lenge har ansett utenomkroppslige opplevelser for å være "psykiske" og med paranormale aspekter. De som har slike opplevelser påstår iblant at de ikke bare synes å ha forlatt kroppen og dratt til et fjernt sted, men at de der også kunne se ting og komme tilbake med verifiserbar informasjon om angjeldende sted. De påstår med andre ord at de har hatt ESP under opplevelsen. Noen ganger, men langt mer sjelden, har de også rapportert PK, dvs. at de har påvirket gjenstander eller personer på de stedene de besøkte.

forskningen øker på andre områder omkring overlevelsen, som f.eks. såkalte nær-døden-opplevelser.

Hvor overbevisende er da indisiene for at det er noe "psykisk" med de utenomkroppslige opplevelsene? Disse indisiene kommer fra spontane opplevelser, fra erfarne utøveres opplevelser og fra den eksperimentelle laboratorieforskningen.

TILFELLET WILMOT - HVOR MYE ER DET VERDT ?

Dette gir tilknytningsspunkter mellom psi og utenomkroppslige opplevelser, men jeg tror at den viktigste årsaken til den antakelse at disse at disse opplevelsene er "psykiske" og paranormale er at selve opplevelsen synes å innebære at det finnes en annen kropp enn den fysiske, og det går an å tenke, handle og røre seg uten å benytte nerver og muskler. Denne slutningen kan naturligvis være falsk, og det tror jeg at den er. Likevel er veldig mange som har hatt utenomkroppslige opplevelser overbeviste om at de kan overleve døden i denne andre kroppen, og uten der fysiske. Det var denne åpenbare betydning for spørsmålet om det finnes overlevelse av døden som gjorde at de tidlige psykiske forskerne interesserte seg for utenomkroppslige opplevelser, og som gjør at disse opplevelsene blir mer populære nå da

De spontane tilfelliene er vanskeligst å bedømme. La oss som eksempel ta den mest kjente historien, tilfellet Wilmot.

Dette dreide seg om en viss mr. S R Wilmot, som reiste med dampbåt fra Liverpool til New York. Både han og hans værelseskamerat syntes å ha sett hvordan hans kone kom inn i lugaren om natten, kysste ham og gikk igjen. Da de kom frem "var hennes første spørsmål så snart vi kom for oss selv: "Fikk du besøk av meg på tirsdag i forrige uke?"

Dette virket som om hun hadde reist over havet, funnet fartøyet og lett seg frem til sin manns lugar. Den beskrivelsen hun gav av skipet var "riktig i alle detaljer, på tross av at hun aldri hadde

sett det." (Myers, Human Personality and its Survival of Bodily Death, 1903, bind 1, side 683.)

I 1967 rapporterte Hart at dette tilfellet var blitt sitert ikke mindre enn fem ganger, og det er sikkert i underkant. Siden da er det blitt brukt igjen og igjen, senest i Michells nye bok (Out-of-Body Experiences; A Handbook, 1981), der han siterer Muldoon i stedet for den opprinnelige kilden (Sidgwick). En interassant forskjell mellom de to kildene er at Muldoon tilføyer at Mrs. Wilmot "forlot sitt fysiske jeg", mens Mr. Wilmot i originalen bare sier at "hun syntes det virket som om hun gikk ut for å lete etter meg."

Jeg mener jeg må be om unnskyldning for at jeg snakker om dette tilfellet enda en gang, men det er en perfekt illustrasjon på problemet med å undersøke spontane tilfeller.

Vi får egentlig bare vite (og det er ikke hun som sier det) at hun syntes det virket som om hun gikk ut for å lete etter sin mann. Den viktigste redegjørelsen kommer fra ham, ikke fra henne, og i sin egen korte kommentar taler hun bare om "drømmen" sin.

Derfor kan vi ikke si hvor mye denne opplevelsen lignet det som vi normalt kaller utenomkroppslig opplevelse.

Det svakeste punktet i hele historien er at vi ikke har noen uavhengig verifikasjon av at Mrs. Wilmots opplevelse fant sted på den oppgitte dagen, eller at hun fortalte om den for sin mann innen han nevnte den for henne. Hun sier: "Jeg tror at jeg fortalte om drømmen for min mor morgenen etter." Men vi har ingen redegjørelse fra hennes mor. Faktum er at vi bare har Mr. Wilmots versjon av begge parters opplevelser, og naturligvis er det bare når disse to føres sammen at sammentreffet virker så

Alt sammen hendte for lenge siden. Det eneste som finnes igjen er korte rapporter fra de berørte personene. Jeg har kontrollert at fartøyet virkelig la ut den dagen som er oppgitt, men det finns ikke igjen noen passasjerlister, og jeg har ikke kunnet få tak i noen tegninger av skipet. De berørte personene er døde og da tilfellet var aktuelt ble det ikke gjort ytterligere forsøk på å kontrollere deres opplysninger. Siden rapportene er så kortfattede er det umulig å vite hvordan Mrs. Wilmots opplevelse var.

oppsiktsvekkende.

Jeg vil ikke påstå at dette det nest berømte av alle "indisietilfeller" er verdiløst. Jeg sier bare at det er meget vanskelig å vite hvor mye det er verdt. Det beror egentlig på hvor mye lit man fester til en ensidig redegjørelse for et dramatisk sammentreff, mens man samtidig tenker på hvor upålitelig minnet kan være og hvor umulig det er å kontrollere fakta. Som så ofte i slike tilfeller må hver og en danne seg sin egen oppfatning.

I rettferdighetens navn må det dog sies at det ikke er alle som anser dette som det beste tilfellet. Hart foretok en indisievrurdering av 99 saker som han mente oppfylte hans kriterier for å indikere noe paranormalt. Allerede fra begynnelsen utelukket han alle saker som ikke legger frem indisier for at den som hadde den psykiske opplevelsen rapporterte dens detaljer før han fikk bevis på at disse var sanne.

Som vi allerede har sett er disse bevis skrale i tilfellet Wilmot, noe som kan forklare hvorfor det bare fikk poenget 0,28, langt nede på listen.

TILFELLET DANVERS - HARTS BESTE TILFELLE

Høyest på listen ligger tilfellet Danvers. Dette var et av Myers "eksperiment". Han var vél inforstått med hvor viktig det var å få den som hadde opplevd noe til å rapportere dette innen man kontrollerte detaljene. I dette tilfellet bad han miss Danvers om å vise seg for sin venninne, Mrs Fleetwood, som hun fortalte at hun kunne gjøre, og så sende et postkort til Myers for å fortelle om sine hensikter før hun visste om hun hadde lyktes eller ikke. Myers påpeker at dette postkortet skulle datostemples på posten.

Miss Danvers ble også bedt om ikke å advare Mrs Fleetwood på forhånd. Men det hadde kanskje vært bedre om man på en eller annen måte hadde kontrollert når forsøket skulle gjøres, eller om Myers selv hadde valgt tidspunktet.

Den 20. juni 1894 fikk Myers et brev fra miss Danvers, der hun beskrev sitt forsøk på å vise seg for Mrs Fleetwood nærmest foregående søndagsnatt. Hun vedla en lapp som hun hadde skrevet ved midnatt da hun skulle legge seg, med utslått hår og lukkede øyne for å gjøre sitt forsøk. Likedan fulgte Mrs Fleetwoods redegjørelse for hvordan hun hadde våknet og sett hvordan det så ut som om miss Danvers lå på kne på en stol ved siden av sengen med håret slått ut, og med øynene lukket eller nedadvendt. Da hun skrev dette var klokken to minutter over tolv.

Overensstemmelsen er god, når man ser bort fra at miss Danvers lå på sengen og ikke på kne. Interessant er det dog at hun later til enten å ha misforstått

Myers instruksjoner, eller med hensikt latt være rette seg etter dem,, i og med at hun ikke postet redegjørelsen til ham før hun hadde fått se Mrs Fleetwoods skildring. Dermed gjenstår nettopp den muligheten som Myers forsøkte å eliminere - at hun enten skrev brevet etterpå for å lure ham, eller forsøkte flere ganger og bare redegjorde for den gangen da hun lyktes.

Ved et senere tilfelle misforsto hun ham så avgjort, ettersom hun fortalte sin venn om når hun kunne ventes å vise seg.

Enda en gang - jeg vil ikke påstå at dette tilfellet er verdiløst, men med tanke på at det er Harts beste sak gir det så langt ifra de indisier som vi med rimelighet kan forlange. Hva kommer det av at Myers med alle sine gode hensikter ikke kunne fremskaffe slike indisier? Og hvorfor har vi fremdeles i dag ikke slike?

IKKE HOLDBARE PÅSTANDER

Her kan man innvende at jeg med hensikt har valgt gamle saker og at situasjonen er annerledes nå, etter hundre års psykisk forskning, men det tror jeg ikke at den er. Heldigvis har vi flere eksperter som er villige til å delta i eksperiment, og det kommer jeg tilbake til, men de har sjelden lagt frem noe belegg for sine opplevelser, i hvert fall ikke offertlig, og når de har gjort det har deres påstander ikke holdt for kontrollen.

Ta f.eks. tilfellet med Robert Monroe. I sin velkjente bok Journeys out of the Body (1971) påstår han at han flere ganger har oppfattet riktig hva som hendte langt borte. Bare i et eneste tilfelle får vi også høre motpartens versjon.

I innledningen beskriver Tart et eksperiment der Monroe "reiste" hjem til Tart i California. Tidsoverensstemmelsen var meget god. Monroe kjente hvordan han ble dratt ut av sin egen kropp bare noen minutter etter at Tart og hans kone hadde begynt å konsentrere seg om å hjelpe ham å besøke dem, men Tart sier: "...hans fortsatte beskrivelse av hvordan vårt hjem så ut og hva min kone og jeg gjorde var slett ikke god. Han "fornemmet" for mange mennesker i rommet, han "folte" at jeg gjorde ting jeg slett ikke gjorde, og

hans beskrivelse av selve rommet var ganske uklar."

Når jeg selv har forsøkt å undersøke lignende påstander har resultatet ikke blitt bedre. Så ofte jeg kan prøver jeg å undersøke saker, men det hender altfor ofte at det ikke går an å verifisere en persons påstand om at han har kunne se ting langt borte under projeksjon. Ofte skrev han ikke ned detaljene og nevnte dem ikke for andre før kontrollen. Iblant kan de ikke kontrolleres, men for det meste synes angjeldende person ikke å ville at opplysningene skal kontrolleres.

Det finnes dog unntak. Et slikt er en ung mann som sier han kan projisere ofte og som har gitt meg mange detaljerte redegjørelser for sine opplevelser. På hans anmodning setter jeg hver uke opp en ny gjenstand i mitt hus, og han forsøker å projisere seg dit og se hva det er. Hittil har han ikke lyktes, men jeg ser frem til en gang da han gjør det. Om han noen gang kan se gjenstanden riktig blir jeg tvunget til å endre min oppfatning.

Et annet unntak er et tilfelle som Karlis Osis har vært vennlig nok til å gjøre meg oppmerksom på. En kanadisk arkitekt hadde projisert seg over Atlanteren og lot til å være i London omkring 1840. Han så tydelig et skiltvindu med blyinnfattede ruter og en krokete kuppelstengate, hvor folk iløst mot et torg i nærheten. På sin reis hadde han tydelig sett Themsens svinger, og ut fra disse kunne han på et kart peke ut nøyaktig hvilken gate det dreide seg om.

Han sa at han aldri hadde vært i London, men da han bad en engelsk kollega om å beskrive bydelen Fulham for ham beskrev denne "gatene, husene, byggestilen, de tilbaketrukne fasadene, og alt var eksakt slik som jeg hadde sett det !"

Dette låt meget lovende, og det hadde den store fordel at det var lett å kontrollere, men da jeg dro til Fulham ble jeg meget skuffet. Husene lignet overhodet ikke på dem han hadde beskrevet. Heller ikke fantes det slike hus i andre gater. Og snart fikk jeg bragt på det rene at det i 1840 ikke hadde vært stort mer på dette stedet enn grønne felt, og at de husene som nå står der ble bygget i forbindelse med at jernban-

en ble forlenget, samt at de skiller seg helt fra hans beskrivelser. Jeg trakk da den konklusjon at hvor enn mannen måtte ha fått sine livlige inntrykk fra, så var det i hvert fall ikke fra London.

Dette tilfellet er lærerikt av flere grunner. Som så mange andre utenomkroppslige opplevelser var denne særdeles livlig og overbevisende for den som var med på den. Men det betyr naturligvis ikke at de detaljer han så må være riktige, noe de heller ikke var. Påstanden om at hans kollega beskrev detaljene finner vi er verdiløs, og jeg har mistanke om at mange andre slike tilsynelatende overbevisende påstanderlike lite tåler å bli kontrollert. Interessant nok påstår Celia Green i *Out-of-the-body Experiences* (1968) at "ikke i noe tilfelle av ufrivillig natur har man hittil funnet at den gitte informasjon har vært uriktig."

Dette beror kanskje på at altfor få av slike tilfeller er blitt ordentlig kontrollert, men grunnen enn er så gjendriver dette tilfelle påstanden. Det skulle være artig om det var sant, men det er det tydeligvis ikke.

Et annet forhold som en bør notere er at det av visse redegjørelser er lett å få inntrykk av at Greens påstand ikke bare er gyldig, men at korrekt fjernpersepsjon er et alment trekk ved utenomkroppslige opplevelser. Men det er det faktisk slett ikke. I sin oversikt over innbyggere i Charlottesville fant Palmer (1979) mer enn hundre personer som hadde hatt utenomkroppslige opplevelser. Av disse oppgav bare 14% (i forbindelse med 5% av opplevelsene) at de noensinne hadde fått informasjon ad paranormal vei under disse opplevelsene. Mindre enn 10% påsto at de hadde vist seg for noen annen, og disse påstandene ble ikke kontrollert.

I en oversikt over utenomkroppslige opplevelser (1978) rapporterer Karlis Osis ikke hvor mange som gjorde krav på å ha hatt korrekte sinnsførmelser, men tydeligvis påstod de som hadde vært med på slike opplevelser ofte at de var blitt iaktatt når de dukket opp. Men bare i 6% av tilfellene ble dette verifisert av vitnene. Min egen oversikt over studenter i Amsterdam (1982) omfattet 34 personer som hadde vært med på utenomkroppslige opplevelser. Av disse var det bare sju (21%) som rapporterte at de hadde sett eller hørt noe som de ikke kunne ha kjert til på forhånd. Av disse var det bare tre som

brydde seg med å kontrollere detaljene og de påsto alle at de stemte. I en oversikt jeg gjorde over studenter i Bristol (1982) påsto 6 av 15 (40%) at de hadde vært med på fjernpersepsjon, men bare 2 kontrollerte detaljene. I det ene tilfellet stemte de, i det andre ikke.

Naturligvis hadde vi trengt mye mer informasjon om dette, men det ser ikke ut til at fjernpersepsjon er et alment eller særlig vanlig trekk ved spontane utenomkroppslige opplevelser. Og for enkelte som har vært med på den slags, er denne persepsjonen så uinteressant at de ikke en gang kontrollerer detaljene i det de har sett.

Dette bør man ha i erindringen når man overveier hvilken vekt påstandene om at utenomkroppslige opplevelser er psykiske kan ha.

Av alle påstander som bygger på spontane og anekdoteartede tilfeller tror jeg at vi kan trekke en viss konklusjon, nemlig at den informasjon som iblant rapporteres er riktig, iblant helt feil, og oftest en blanding av begge deler. Hvorvidt slike faktorer som minneforvrengning, selektivt minne, selektiv rapportering og skjulte kilder for normal kunnskap kan forklare alt det riktige materialet vet jeg ikke. Men vi har så avgjort ikke indisier av det slag som skulle kunne overbevise noe vettig menneske om at det man ser under utenomkroppslige opplevelser vanligvis stemmer med virkeligheten.

Kanskje låter det merkelig etter det jeg har sagt, men jeg må likevel legge til at etter min oppfatning er indisiene for de spontane tilfellene de beste vi har. For de eksperimentelle indisiene er enda svakere.

KILDE: SØKAREN, NR. 7/1983.

SERIEN FORTSETTES I NESTE NUMMER

* * * *

1983: HVORDAN HAR SÅ UTVIKLINGEN VÆRT I ÅRET SOM GIKK. DENNE RUTEN ER IKKE STOR, MEN DET ER KORT FORTALT:
EVENTYRLIG !

1984

GODT NYTT ÅR ! 1984 er her - men det er ikke George Orwell's bok av samme navn vi skal omtale. Vi tar heller for oss NIVFO-bulletin og visse innholdsmessige endringer som var bebudet i nr. 4-5/83.

Som én vil ha sett allerede av forsiden er et tema som astrologi bragt på bane. Videre vil en finne en artikkel om pseudovitenskapen "scientologi", samt såkalte utenomkroppslige opplevelser med mer. Hva flertallet av leserne vil mene om dette er en side ved saken som vi kan komme tilbake til. Det sier seg selv at hvis en skal ta for seg pseudovitenskapene og utbredelsen av dem, så er det ikke nok å holde seg til UFO-syndromet. Dessuten er emner som astrologi etc. tilsynelatende svært populære tiden. Dette betyr ikke at vi, som så mange andre, ønsker å utnytte "markedssituasjonen". Tvert om: Våre intensjoner er fortsatt å forsøke å opparbeide en smule kritisk sans hos off-beat-fans, samt gi et rimelig tilbud til enhver som måtte foretrekke objektiv informasjon.

HVA SÅ MED EMNET UFO ?

Spalteplassen er jo svært begrenset, særlig sett i forhold til off-beat industriens produksjonskapasitet. Og her er vi ved et viktig punkt:

Selv om vi utelukkende skulle bringe UFO/UAP-stoff, ville spørsmålet om spalteplass og utvelgelse være aktuelt. Vi vet f.eks. at det er mange som ønsker en bredest mulig oversikt over hva som rapporteres av slike observasjoner fra Norge; faktisk også hva som hele tiden skrives i norske aviser om emnet. Men hvis vi skulle ha med en fortløpende oversikt av dette slag ville bladet ikke strekke til, og det ville ikke bli plass igjen til det som egentlig er nyheter og opplysningsstoff.

Dette problem har vi nå gjort et helhjertet forsøk på å mestre ved å lage et eget blad som i sin helhet er viet til norsk UFO/UAP-materiale, såvel rapporter som kommentarer i pressen - dessuten vurderinger, statistikker etc. Det nye bladet heter UFO-FENOMENER OVER NORGE ("UFON"), og er nærmere omtalt på side 31. Se også forsiden på baksiden !

Fartøyet som landet i Ipswich

AV JAN S. KRØGH

I et norsk UFO-blad fant vi med fete typer en beretning om hva som skulle ha skjedd i England julen 1980... Da hadde et fartøy landet i nærheten av Ipswich, og historien ble visstnok offisielt bekreftet av de militære myndighetene i området.

Saken var slått stort opp, over 1/4 (9 av 40 sider) av det totale sidetall i UFO-bladet. Vi bestemte oss for å undersøke tilfellet.

På vanlig måte sendte vi en forespørsel til våre engelske samarbeidspartnere, og fikk etter kort tid svar. Vi forsto at de var dypt bekymret over situasjonen på UFO-fronten i sitt naboland...

I UFO-bladet var historien også tatt opp på lederplass, hvor redaktøren til og med skrev at:

"Så har det skjedd ! ... som såpass godt dokumentert at den levner liten tvil tilbake at den virkelig har funnet sted." (Rettskrivingen hos UFO-naivister har vi kommentert tidligere.)

Hva som skjedde - ifølge våre engelske medarbeidere ? Jo, etter en tid fant man ifølge den britiske astronomiske foreningen ut at en meteor kom til syne på det aktuelle tidspunktet. Den ble så feilobservert som UFO. I og med at det var snakk om militære myndigheter ble observasjonen tillagt stor interesse i avisene. (Bare i Norge ble det i 1983 grovt feilobservert en hel del "UFO-meteor".) Det endte opp med at sensasjonsavisene i England slo saken opp på første side og med fete typer forkynnte at UFO-landingen var offisielt bekreftet ! Men det som var offisielt bekreftet var bare at de hadde sett et lys på himmelen. Omkring dette hadde avisene diktet opp at en menig hadde "sett" fartøyet lande. (Dette hendelsesforløpet kjenner vi igjen fra L. Stringfield-historiene. Og naturligvis er også CIA representert i denne røverhistorien !)

En soldat hadde muligens nevnt at han ble noe blendet av lyset. I artikkelen er det slått opp: "Jeg ble som hypnotisert og blendet av lyset." Soldatens navn ble selvfølgelig av gode grunner gjemt bort og erstattet med et pseudonym.

Om soldaten virkelig var blitt blendet kunne det skyldes to ting: Enten av meteoren, eller av et fyr (Orford). som i øyeblikket ble aktivt. (Se neste side.)

Videre er rapporten omtalt som hemmelig innen Forsvaret. Dette er ingen overraskelse. Alle skrivelser innenfor militærvesenet, nær sagt, blir klassifisert som "unnlatt offentligheten" ... til og med julekort !

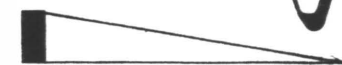
Avisen News of the World er kjent for sine sex-skandaler og lite anerkjent i seriøse kretser i England. Men for norske UFO-blad er den god nok !

* * * *

(SE YTTERLIGERE DETALJER PÅ NESTE SIDE)

NIVFO VEST

Interesserte i Stavanger-området kan ta kontakt med:

Fungerende regionsleder Geir Olsen,
NIVFO VEST, Postboks 198,
4056 TANANGER

Tlf.: 04/69 63 45

ADMINISTRASJONSAVSNITT STAVANGER
MED OMLAND (LOKALREGION INNEN
NIVFO VEST-NORGE.

En forklaring på Woodbridge-UFO'et

Av Ian Ridpath

Den 2. oktober 1983 rapporterte News of the World om en påstått UFO-landing utenfor RAF Woodbridge i Suffolk ved jule-tider 1980.

De viktigste dokumenterte vebis i saken er et brev fra en representant for base-sjefen, Charles I. Halt, som ble offentliggjort av News of the World. Avisen intervjuet også øyenvitner, en tidligere sikkerhetsvakt, gitt pseudonymet Art Wallace.

I hovedtrekk er historien at to patruljemenn rapporterte at de så uvanlige lys ved tre-tiden. Deretter rapporterte de at de så et fremmed objekt mellom trærne i en nærliggende skog, som "pulserte og ly-ste opp skogen med et hvitt lys." Neste dag ble det funnet tre avtrykk i bakken.' Senere på kvelden var obersten selv vitne til et "sollignende lys sett gjennom trærne", og tre stjernelignende objekter på himmelen.

FAKTA I SAKEN ER DISSE:

1. Datoen 27. desember, som er gitt i Halts memorandum, er beviselig feil. Politiets opptegnelser avslører at de ble tilkalt til stedet kl. 0411 den 26. desember. De har ingen opptegnelser om tilkallelser den 27.12 eller deretter.

2. Opptegnelser hos British Astronomical Association's meteoroseksjon viser at det kl. 0250 den 26. desember brant opp en skinnende ildkule (et stykke naturlig fragment fra rommet) over Sør-England. Vitner rapporterte at den var å sammenligne med månen i lysstyrke. Månen var da trekvart full. Hvem som helst som observerte dette kunne lett konkludere med at objektet ville falle ned på bakken.

3. Kort etter offentliggjørelsen i News of the World oppdaget en lokal forstmann ved navn Vincent Thirkettle, at en linje fra bakporten til RAF Woodbridge gjennom stedet der UFO'et var påstått landet, sikter rett til fyret på Orford Ness. Natten 6.-7. oktober var Ian Ridpath på stedet der Thirkettle befant seg, og kunne da bekrefte at det pulserende fyrlyset syntes å sveve

mellom trærne. Selv om fyret er 8 km unna er det så kraftig at det fortoner seg nærmere. Om observatøren beveger seg gjennom skogen kan han lett tro

Over til neste side

Curitiba, Paraná, Brazil 6.9.1980.
Kl. 12.26 a.m.

Foto: Mr. Julio Bachtzen -
Leika, Film Fuji 100 ASA -
ingen spesialfilter.

Dette bildet, som angivelig skal vise et UFO av typen flygende tallerken, har vi fått tilsendt fra kontakter i Syd-Amerika.

* * * *

Vi finner imidlertid ikke å kunne dele kildens oppfatning av hva bildet viser, da det uten tvil dreier seg om noe så lite spennende som en sky på himmelen

at også lyset beveger seg. Hvis et UFO hadde vært tilstede sammen med fyrlyset skulle vitnet ha sett ikke bare ett, men to lys pulserende i sitt synsfelt.

Blinkene fra fyret ble videofilmet av en BBC kamera-gruppe til et innlegg i engelsk frokost-TV. I et intervju i The Times den 3. oktober, bemerket Thirkettle at plassen var dekket av 23 meter høye furutrær, med tre meters avstand, den gang da landingen angivelig skulle ha funnet sted. Han antok at merkene i bakken var forårsaket av kaniner.

4. Da det lokale politiet ankom til området den natten da landingen ble påstått å ha funnet sted, fant de ingen ting uvanlig på himmelen eller andre steder; de eneste lysene de kunne se var de fra Orford fyr.

Neste dag undersøkte de merkene i bakken og konkluderte med at de sannsynligvis var laget av dyr. Luftfartstjenesten mottok rapporter om et "luftfenomen" over Sør-England den natten. Ved en tilfældighet hadde den russiske Cosmos 749-raketten kommet tilbake i atmosfæren over Sør-England kl. 21.07 om kvelden 25. desember og ble sett vidt omkring sammen med 0300-ildkulen.

5. Selv om rekken av hendelser ikke er helt klarlagt fra oberst Halt's brev, ser det ut til at siste avsnitt refererer til hendelsen påfølgende natt. Han skriver:

"Et rødt, scilignende lys ble sett gjennom trærne. Det beveget seg litt og pulserte." Enten er det dette fyret nok en gang, eller vi må stille oss spørsmålet om vi skal tro at UFO'et landet nøyaktig på samme sted. Oberst Halt's "stjernelignende objekt... 10 grader over horisonten", var sannsynligvis akkurat det -- stjerner. De rapporterte "vinkelformede bevegelsene" er til forveksling lik bevegelser i observatørens øye (den autokinetiske effekt, velkjent for den som har sett på en stasjonær stjerne) og de "røde, grønne og blå lys" er en effekt forårsaket av enkel blinking når en stjerne står lavt på himmelen. Objektet i sør som forble synlig i to til tre timer, og som "strålte ned en strøm av lys fra tid til annen", er nesten sikkert Sirius - den kraftigste stjernen på himmelen. Enten det eller et kraftig blinkende UFO som svevet over Sør-England uter å ha blitt sett av noen andre.

KONKLUSJON:

Observatører som forklarte ildkulen sett kl. 0250 som et fartøy dalende ned i skogen utenfor RAF Woodbridge, kan siden i forbindelse med skimtingen av fyrlyset gjennom trærne ha trodd at det var samme objekt som landet der. Med det samme de var overbevist om at noe uvanlig skjedde kunne vitnene lett mistolke andre naturlige fenomener som UFO'er. Slik reaksjon er vanlig i UFO-saker.

Detaljene i denne saken er sannsynlige og pålitelige, og nødvendige for en rettferdig rasjonell forklaring.

KILDE: *Magonia*, 14/83.

OVERSATT AV JAN S. KRØGH.

* * * *

UFO F O T O

EN OPPLYSNING TIL NYE ABONNENTER:

UFO-FOTO er navnet på et nytt spesialhefte fra NIVFO. Hftet inneholder ikke mindre enn 41 (enogførti) mer og mindre kjente UFO-fotografier fra inn- og utland.

Det er på 23 sider i A4-format, og bringer kommentarer til hvert enkelt bilde.

★ ★

HER VIL MAN FINNE MESTEPARTEN AV ALT DET MAN HAR GRUBLET PÅ OPP IGJENNOM TIDENE, NÅR DET GJELDER PÅSTÅTTE FOTOGRAFIER AV UFO'ER.

Prisen er satt lavest mulig, kun kr. 13,- fritt tilsendt ! (Praktisk talt gratis, kan man si.)

BESTILLING: Send inn kr. 13,- til NIVFO, Boks 2119, 7001 Trondheim, på postgirokonto nr. 3 46 95 74.

Neste gang du ser et UFO-foto i et ukeblad eller en bok er det bare å slå opp i heftet UFO-FOTO

UFO fenomener over Norge

SE OGSÅ BAKSIDEN

UFO-FENOMENER OVER NORGE (UFON)

ER EN NY AKTUELL PUBLIKASJON !

EN AV HOVEDHENSIKTENE MED Å UTGI DETTE BLADET ER AT VI HAR FUNNET DET HENSIKTSMESSIG Å SAMLE ALLE UFO/UAP-SAKENE SOM RAPPORTERES FRA NORGE I ET EGET ORGAN. PÅ DEN MÅTEN VIL DET BLI ANLEDNING TIL Å IMØTEKOMME MANGE LESERES ØNSKE OM Å FÅ IKKE BARE FLERE- MEN FAKTISK ALLE SLIKE RAPPORTER SOM STADIG DUKKER OPP SÅVEL I PRESSEN SOM TIL NIVFO DIREKTE.

I UFON BLIR SAMTLIGE NORSKE MELDINGER OM UFO/ UAP-OBSERVASJONER GJENGITT, OG MED KOMMENTARER.

VIDERE VIL DET BLI BRAGT ETTERFORSKNINGSRESULTATER, STATISTIKKER ETC.

PRISEN PÅ BLADET VIL VÆRE KR. 20,- PR. STYKKE, INKL PORTO.

I 1984 VIL DET BLI UTGITT TO NUMMER AV UFON.

HVER UTGAVE UTOVER I 1985 VIL OGSÅ KOSTE KR. 20,-.

ET ÅRSABONNEMENT KOSTER MED ANDRE ORD KR. 40,-.

BESTILLING: BELØPET KR. 40,- SENDES TIL
NIVFO NORD, Postboks 990,
9401 HARSTAD

POSTGIROKONTO NR. 5 39 56 86

UTGIS AV: NORSK INSTITUTT FOR VITENSKAPELIG FORSKNING OG OPPLYSNING
DATA OG INFORMASJONSAVDELINGEN (D I A), HARSTAD.

UFO

FENOMENER OVER NORGE

